

TĖVIŠKĖS AIDAI

Serving the Lithuanian Community since February 11, 1956
Nr 3 (2444) 2010 VASARIS-FEBRUARY 17

This newspaper was mailed on Wednesday, February 17, 2010. (Next Edition March 3, 2010)

Prano Puseckio

UŽSIENIO
REIKALŲ
MINISTRAS

PASVEIKINO UŽSIENIO LIETUVIUS
VASARIO 16-OSIOS PROGA

Lietuvos užsienio reikalų ministras Audronius Ažubalis vasario 12 dieną pasveikino užsienio lietuvius Lietuvos valstybės atkūrimo dienos proga.

Ministras pažymėjo, kad Vasario 16-oji įkūnija mūsų Tautos tvirtybę, laisvės, tiesos ir vienybės siekius.

„Šie siekiai vedė mūsų atgimusią valstybę patriotizmo ir pilietiškumo keliu, lydėjo laisvės kovų dalyvių, neleido pasiduoti priešpajai ir galiausiai atvedė į 1990 m. - Nepriklausomybės atkūrimą.

Tvirtai tikiu, kad diplomatinės tarnybos ir lietuvių organizacijų bendradarbiavimą grįsime tarpusavio pagarba, nuoširdumu ir atvirumu, savo ryžta, žinias ir patirtį skirsime Lietuvos gerovei kurti.

Nepaisydami kylančių sunkumų, išlikime solidarūs ir stiprinkime lietuvišką pasaulėjautą - savo kalbą, kultūrą, papročius, liuanistinę mokyklą ir šeimose ugdykime mūsų jaunąją kartą meilės ir pagarbos Tėvynei Lietuvai ir pilietiškumo dvasia, kasdieniu darbu puoselėkime bendruomeniškumą.

Nuoširdžiai sveikindamas Jus su Vasario 16-ąja, linkiu, kad mūsų bendri laimėjimai, suteiktų mums stiprybę toliau kartu kurti Mūsų Lietuvą. Kad ir kurioje pasaulio vietoje gyventume - esame Viena Bendruomenė, Viena Tauta, Viena Lietuva!“, - savo sveikinime užsienio lietuviams rašo ministras A. Ažubalis.

URM Informacijos ir ryšių departamentas
Spaudos ir viešųjų ryšių skyrius, tel. 236 2458

Okupuotoje Lietuvoje dešimtmetį trukusios laisvės kovos - išskirtinis unikalūs reiškinys Europoje, patvirtinantis tautos valią susigrąžinti prarastą laisvę. Šiam argumentui komentaro nereikia.

Nusivilti laisve - pavojinga

Patitkdamis Vasario 16-osios metines, prisiminkime, kad sovietmečiu ši šventė niekada nebuvo pamiršta. Patriotai pasireiškėdavo viešai ir per pagrindinę spaudą, o didžiama gyventojų, nepamiršusių šio istorinio įvykio reikšmę ir aura, paminėdavo namuose arba uždaruose susėjimuose, nedideluose bendraminčių būriuose.

Tačiau MVD, MGB, KGB ir kitos represinės okupanto struktūros bei rajkomai šią dieną pasitikdavo iš anksto ir mobilizacine tvarka. Ant kojų būdavo pakeliami ne tik kagebistai, ne tik jų agentai, bet ir visas bildukynas, žinoma, ir kompartijos (SSKP) nariai.

Antrosios Lietuvos Respublikos metais Vasario 16-oji tiesia ranką gretimai kalendoriuje nušvitusiai Kovo - 11-ajai. Svarbiausias tikslas ir siekis toks pat - paminėti valstybingumo atkūrimą ir tuo drauge pasidžiaugti.

Lietuva turi patikimus saugumo garantus NATO ir ES. Tvirtai stovime Vakaruose. Žinoma, įžvalgūs politikai mano, kad tikroji saugumo garantija rastųsi, jei Rusijoje atsistotų prie valdžios vairo demokratiniai pažūrų politikai. Atrodo, kad tokio pasikeitimo gali tecti dar ilgokai laukti.

Šventės metu nederą pirmo vieton kelti trūkumus ir negeroves. Tai kasdieninis piliečių rinktos valdžios darbas ir pareiga. Pasigrįsta ir nusivylimu atkurtu valstybingumu balsu. Bet nusivilti laisve tikrai pavojinga. Didžioji Tautos šventė jau beldžias į duris - pasitikime su viltimi ir tikėjimu, nes esame teisūs!

Mieli Australijos lietuviai,

Istoriniai įvykiai paprastai turi savo gimimo dieną. Artėja viena svarbiausių Lietuvai gimimo dienų vasario 16-oji.

VASARIO 16-OSIOS AKTAS prieš daugiau kaip 90 metų paskelbė, kad Lietuva pakilo ir susitelkė prasmingam bei šventam tikslui - kurti nepriklausomą, savarankišką valstybę.

ALB KV nuoširdžiai sveikina visus Australijos lietuvius iškilios ir reikšmingos šventės - VASARIO 16-OSIOS proga. Tegu mūsų Valstybės atkūrimo diena, kaip 1918 - aisiais, pažadina

kiekvieno žmogaus širdyje įkvėpimą kurti gerovę ne skambiais žodžiais, o gerais ir laudingais darbais.

Tieskime tarp žmonių, organizacijų kuo tvirtesnį nuoširdaus bendravimo tiltą, kuris leistų atrasti vis didesnį tarpusavio supratimą, skatintų pagarbą žmogui, jo pasirinkimui, teisėms ir laisvėms. Išvarkyme egoizmą, atraskime kuo daugiau altruizmo, pilietinės dvasios, geranoriškumo, abipusio supratimo... Kuo daugiau visų žmonių tūkstantmečiais kurtų bendražmogiškų vertybių!

Sveikatos, sėkmės, pakilios nuotaikos ir visa to, kas įprasmina žmogų kaip vertybę!

ALB Krašto Valdyba

LAISVĖS DVASIA IPAREIGOJA SUSITELKTI

Edmundas Simanaitis

Nepriklausomybės akto signatarą ir Lietuvos Respublikos prezidentą Aleksandrą Stulginskį 1939 metų vasarą aplankė rašytojas Stevas Dataitis su prašymu parencenzuoti leidyklos „Uola“ išleista knygą „Kuomet ateis geresni laikai?“. Trumpa atkarpė iš pokalbio su prezidentu (S. Bataitis „Atspindžiai“, Vilnius, 1994): „Taip, niekuomet pasaulis nebuvo toks neramus kaip dabar. Mums gresia pavojai iš visų pusių. Nelaimingą gyvenimui vietą parinko protėviai - didžiųjų valstybių sankryžoje.

- Bet mūsų protėvių Tėvyne buvo nuo Baltijos iki Juodosios jūros, - paprieštaravau.
- Gerai, kad ta mūsų Tėvyne toliau nesiplėtė. Gal mūsų visai būtų nelikę, - suniekino mano žinias. - Visa bėda, kad mūsų protėviai apsigyvenę Rytuose, priėmė vietinių gyventojų kalbą, papročius, ne religiją. Per kelias kartas jų vaikai visi nutautėjo. Šeimos asimiliavosi ir dabar turime gausybę lenkų, gudų, net vokiečių, ypač Klaipėdos krašte, su lietuviškoms pavardėmis. O kur dar prūsai.“

Kodėl nesukūrė Baltų imperija?

Prezidentas lakoniškai nusakė esmę baltų genčių nykimo istoriją. Baltai turė teorinę galimybę sukurti savo imperiją. Apgyventos baltų genčių žemės buvo prarastos. Tačiau verta būtų istorikas patyrinėti ar iš gausios baltų genčių šeimos galėjo susidaryti savo žemės viena didelė ir ekonomiškai stipri Baltų valstybė, gebanti apsiginti nuo agresijos ir būti bendrauti su kaimynais, be nukariavimų, užgrobitimų, padalinimų ar „išlaisvinimų“. Tai retorinis savaime išskylantis klausimas, žinant, kad Baltų gentys: jotvingiai, prūnai, nadruviai, galindai, sembai, sūduvių, skalviai, žemaičiai, aukštaičiai, kuršai, žiemgaliai, sėliai, latgaliai ir kitos didžiosios dalimi neišliko iki XX amžiaus pradžios dėl kaimynų agresijos ir Baltų genčių

negebėjimo susitelkti. Padėtis pasikeitė karui - susikūrė tik dvi Baltų valstybės - Lietuvos ir Latvijos demokratines respublikas.

Pilietinės savimonės įdirbio svarba

Vasario 16-osios Respublikos dvidešimt dvejį šviesaus entuziastingo atkuriamojo darbo metai buvo paženklinoti tautinio atgimimo dvasia. Deja, trečdalis Lietuvos etninio žemių, su sostine Vilniumi, lenkų okupacijos sąlygomis nepatyrė laisvės džiaugsmo. Prelato Mykolo Krupavičiaus stebėtinai sėkminga žemės ūkio reforma leido sparčiai pasivyti Vakarų Europos ekonomijos išsivystymo lygį. Lietuva veikiai tapo ekonomijos ir kultūros srityse lygiaverte partnere demokratijos pasaulyje. Suklestėjo tautinė kultūra, švietimas ir mokslas. Žurnalistas ir rašytojas Bronys Raila atsikūrusią Lietuvos valstybę pavadino Gintaro šalies stebuklu. Bet bene pats svarbiausias ir reikšmingiausias pasiekimas buvo nuosekliai ir kryptingai švietimo politika išugdyta tautinė savimonė ir pilietinė išsuomenė. Šis įdirbis buvo ir išliko stebėtinai patvarus. Jis leido atlaikyti tris okupantų pasikeitimus ir pusę amžiaus trukusią okupaciją. Trys didieji kaimynai vykdė Lietuvos atžvilgiu nedraugišką politiką.

Neperrašinėti agresijos istorijos!

Kaimynų agresijos nereikėtų pamiršti, o priimti ją kaip pamoką ateičiai, nedauginant ir neperrašant istorijos, kaip siūlo buvusių agresorių teisų ir atsakomybės permėėjai. 1938m. kovo 17d. Lenkija ultimatumu pareikalavo pamiršti Vilnių. Antraji ultimatumą paskelbė Hitleris ir 1939m. kovo 23d. nuo Lietuvos buvo atplėstas

Klaipėdos kraštas. Tų pačių metų rugpjūčio 23d. diktatoriai Stalinas ir Hitleris (ryšio priemonėmis) Kremliuje slaptu suokalbiu pasidalina Rytų Europos nepriklausomų valstybių teritorijas ir suplanuoja Antrojo pasaulinio karo pradžią. Lietuva atitenka Vokietijai, bet išmairiuojama į dalį Lenkijos žemių ir pereina Sovietams. Lenkija nukariaujama ir pasidalinama tiksliai pagal žemėlapi, kuriame Stalino parašas ir Hitlerio, pasirašiusio ministro Ribentropo ranka. Maskva paskelbia Lietuvai trečiąjį ultimatumą ir 1941m. birželio 15d. raudonarmiečių divizijos okupuoja šalį, beje, Latviją ir Estiją taip pat. Maskvos komunistinio ir Berlyno nacionalsocialistinio totalitarinių režimų vadeivos tikisi visiems laikams užgesinę Baltijos tautų laisvės siekių.

Piliečiai atsparūs imperinei politikai

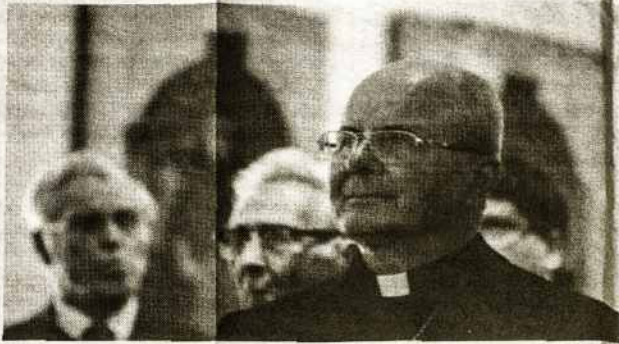
Lietuva XX amžiuje patyrė 5 okupacijas: carinės Rusijos, kaizerio Vokietijos, sovietų, Vokietijos nacionalsocialistų ir sovietų pakartotinė. Tai iš tiesų lemtingi išbandymai mažai tautai. Jie rodo didžiųjų kaimynų imperinį grobišką požiūrį į Lietuvą ir kitas Baltijos šalis. Kita vertus - istorija akivaizdžiai liudija lietuvių tautos atspartumą priešpajai, nutautinimui ir gyvą siekią atgauti laikinai prarastą laisvę. Pusę amžiaus trukusi sovietų okupacija parodė, kad Vasario 16-osios palikimas gyvas, nesunaikintas ir kad tik Nepriklausomybės sąlygomis, t.y. atkūrus valstybingumą, tauta gali plėtoti ir vystyti savo kūrybines jėgas, puoselėti savo kultūrą.

Žinoma, globalizacijos sąlygomis prekyba, finansai, ekonomija o ir kitos sritys iečia ir gyvina tarptautinius ryšius, bet anaipol nepaneigia valstybingumo.

Arkiv. S. Tamkevičius.

Laisvė ir Dievo žodis

2

Povilo Zaleskio nuotrauka

Laimingas gali būti tik laisvas žmogus. Iš netolimos istorijos žinome, kaip žmonės prievarta buvo verčiami kurti rojų žemėje ir kas iš to išėjo.

Nehemijo knygoje pasakojama apie Izraelio tautos sugrįžimą iš Babilono tremties ir naujo gyvenimo kūrimą. Nehemijo vadovaujama ji atstatė Jeruzalės sienas - tai prilygtų mūsų Nepriklausomybės paskelbimui. Tačiau tai buvo tik didelio darbo pradžia. Dar reikėjo atsikratyti pagoniško gyvenimo įpročių bei nuostatų ir tik tuomet kurti laisvą gyvenimą, į kurį buvo pašaukti iš Egipto į Pažadėtąją žemę keliaujantys izraelitai.

Įsidėmėtina, kas buvo daroma atstačius Jeruzalės sienas. Visa tauta - vyrai ir moterys - buvo sukviesti į susirinkimą, o kunigas Ezdras atsinešė Įstatymo knygą ir skaitė ją. Visi atidžiai klausėsi; daugelis verkė. Tai buvo skausmo ir džiaugsmo ašaros, panašios į tas, kurios lietuvių skruostais riedėjo matant pirmą kartą Gedimino kalne pakeliamą trispalvę. Izraelitai džiaugėsi, nes Dievas leido jiems sugrįžti į protėvių žemę ir pradėti naują gyvenimą ne pagonišku stabų apsuptyje, bet Dievo globoje.

Baigęs skaityti Įstatymą kunigas Ezdras paskelbė: "Ši diena yra šventa Viešpačiui, jūsų Dievui. Nefiūdėkite ir neverkite! <...> Eikite, valgykite rinktinių valgių ir gerkite saldžių gėrimų, skirdami jų dalį tiems, kurie nieko neturi sau pasirošę, nes ši diena yra šventa mūsų Viešpačiui. Nebūkite liūdni, nes džiugesys Viešpatyje yra jūsų stiprybė" (Neh 8, 9-10).

Nehemijo knygą reikėtų daug kartų perskaityti mūsų tautos vadams, tuomet nereikėtų šimtą kartų išradinėti dviračio ieškant atsakymo, kaip kurti tautos gyvenimą laisvėje. Šią knygą reikia skaityti visiems mums, kad suprastume, jog laisvė - tik pradžių pradžia. Toliau reikalingas Dievo Įstatymas, kuris padėtų susivokti, ką reikia daryti ir ko vengti, kad išlaisvinusioje tautoje būtų kuriama, bet ne griunama. Šiais metais minėsime savo

Nepriklausomybės dvidešimtmetį. Bus proga ne tik švęsti laisvės jubiliejų, bet ir apmąstyti, ką, žengdami laisvės keliu, padarėme gerai ir ką turime ištaisyti, kad ateityje nereikėtų valgyti dar kartesnių vaisių, sunokusių neatsakingai naudojantis laisve.

Tik neišmanėlis sakytų, kad soti vergovė yra geresnis pasirinkimas už laisvę, kuri negarantuoja žmogui saugumo. Net paaukuotos grandinės visuomet liks grandinėmis, ir žmogus jas norės nusimesti. Jis sutvertas laisvei, ir tai giliai įrašyta mūsų prigimtyje. Apaštalas Paulius patvirtina: "Broliai, jūs esate pašaukti laisvei" (Gal 5, 13).

Kai prieš dvidešimt metų atgavome laisvę, dalis tautiečių nepadarė pirmiausio ir svarbiausio darbo. Vieni skubėjo prasigyventi, važiavo laimės ieškoti į kitas šalis, kiti nesibodėjo net sukčiauti ir plėšikauti. Jie manė, kad Dievas nereikalingas, nebūtina paisyti to, kas įrašyta žmogaus prigimtyje. Šiandien dėl šių klaidingų pasirinkimų kenčia visi - ir kelti, ir nekalti.

Ne tik Nepriklausomybės pradžioje, bet ir dabar daugelis save apgaudinėja, manydami, kad užtenka per šventes quieiti į bažnyčią, nepadarius atgailos priimti Komuniją (nors tai šventvagystė!), tamiai gyventi be kasdieninės maldos ir be rūpėsio turėti gryną sąžinę. Šiandieninės savižudybės, alkoholizmas, tautos išsivaikščiėjimas, ekonominiai sunkumai natūraliai kilo iš to, jog laisvas mūsų gyvenimas daug kur buvo kuriamas ne remiantis Dievo Įstatymu, o žmogaus egoizmu.

Pati svarbiausia Bažnyčios misija - skelbti Dievo žodį, visai panašiai, kaip tai darė Jėzus Kristus Nazareto sinagogoje, Galilėjos miestuose ir kaimuose. Tačiau tai tik pusė darbo. Dievo žodį reikia priimti ir juo gyventi. Nuo kiekvieno žmogaus priklauso, ar jis Žodį priims, ar užsikims ausis ir maitins savo dvasią postmoderniosios kultūros atliekomis.

Valstiečių laikraštis

TĖVIŠKĖS AIDAI

ABN 59 479 733 423

18 Henry St., Kensington, Vic. 3031.

Published by the Australian Lithuanian Catholic Federation

Editor/Redaktorė: Marija Augustine,

email: mgestautas@hotmail.com, tel. 03-9364 9744

Prenumeratos kaina metams - Australijoje \$50, užjūryje \$A100. Esame dėkingi visiems, kurie kasmet šalia prenumeratos paskiria auką, ir kurie nepamiršta *Tėviškės Aidus* savo palikimuose. Tokios visos aukos leidžia laikraščiu gyvuoti.

Skelbimai už skilties vieną cm \$4. Užuojautos ir padėkos nuo \$25. Prašome čekius rašyti vardu "Tėviškės Aidai". (Please write cheques in name of "Tėviškės Aidai")

Nuolatiniams skelbėjams daroma nuolaida.

Už skelbimų ir pasirašytų straipsnių turinį neatsakome. Redakcija korespondencijas trumpina ir taisy savo nuožiūra.

Šventasis Tėvas
Benediktas XVI
Vilniaus arkivyskupijos
vyskupu
augziliaru ir titulinu
Sinos (Sinna) vyskupu
paskyrė Vilkaviškio
vyskupo generalvikarą
monsinjorą
Arūną Poniškaitį.

Sveikiname!

Kristaus Paaukojimas
(Grabnyčios)

Praėjus keturiasdešimt dienų po Jėzaus gimimo, Marija ir Juozapas nunešė Kūdikį į šventyklą, kad paaukotų jį Viešpačiui pagal Mozės Įstatymą. Šventieji senoliai Simeonas ir Ona išėjo pasitikti Jėzaus, ir Simeonas pasveikino jį kaip „tautų šviesą“.

Liturgijoje pabrėžiami keli šio įvykio aspektai. Kristus paklūsta Įstatymui, atėjęs ne panaikinti, o įvykdyti Jį. Jo džiaugsmingame paaukoje ant Mergelės Marijos rankų labai švelniai jau nuspėjamas paaukoje ant Kryžiaus, užbaigiantis visas aukas.

Marija taip pat dalyvaus šioje galutinėje aukoje, ir tada išsipildys šiandien paskelbta Simeono pranašystė: atjaučiančią Marijos sielą pervers kalavijas. Nepaisant šios pranašystės, šventės atmosfera kupina didelio džiaugsmo, žvelgiant į dieviškąjį Kūdikį, tautų šviesą, šiandien iškilmingai pašvenčiamą savo misijai - žmonijos išgelbėjimui. Atmenant šį pašventinimą, Kristaus Paaukoje šventė tapo maldos už pašaukimus pašvestajam gyvenimui diena.

Jėzaus susitikimas su Simeonu ir Ona taip pat yra Viešpaties susitikimo su visa savo tauta simbolis.

Tai išreiškia procesija su naujai pašventintomis žvakėmis Mišių pradžioje. Tikintieji paprastai susirenka

bažnyčios šventoriuje ir įžengia į Dievo namus su uždegtomis žvakėmis rankose.

Šios apeigos, pagal kurią šventė dar vadinama Grabnyčiomis, prasmė išreiškia kunigo žodžiais ceremonijos pradžioje: „Ir mes dabar, Šventosios Dvasios kviečiami, su žvakėmis rankose atėjome į Dievo namus, norėdami pagerbti Kristų procesija ir susitikti su Juo Mišių aukoje. Čia regėsime kuklius sakramentiniais pavidalais prisidengusį tą patį Viešpatį Jėzų, kuris pasaulio pabaigoje ateis su didžia garbe ir galybe“.

Laimindamas žvakes, kunigas meldžia Dievą: „Tegul visi, kurie šiandien bažnyčioje gėrisi žvakų spindesiu, laimingai pasiekis tavo garbės šviesą danguje“.

M. Novako premija šiemet įteikta kun.
Kęstučiui Kėvalui

JAV įsikūrusio Acton institute (Aktono institutas) kasmet teikiama Michaelio Novako premija šiemet atiteko kunigui iš Lietuvos Kęstučiui Kėvalui.

suderinamumas, skelbiama Acton institute internetiniame puslapyje.

Žymaus amerikiečių teologo bei socialinio filosofo Michaelio Novako vardo premija teikiama akademikams, savo darbuose tarpdisciplinškai nagrinėjantiems teologijos ir žmogiško orumo, ekonominės ir religinės laisvės, Bažnyčios socialinio mokymo bei kitas temas ir problemas.

Ne tik bažnytiniuose, bet ir akademinuose sluoksniuose gerai žinomas, Vytauto Didžiojo universitete dėstantis kun. K. Kėvalas pastaraisiais metais itin daug dėmesio kyrė tokioms temoms, kaip Bažnyčios socialinis mokymas, laisvosios rinkos ekonomikos ir krikščionybės

2008 m. Vytauto Didžiojo universitete kun. K. Kėvalas apgynė ketvirtą nuo fakulteto atsikūrimo Teologijos daktaro disertaciją tema: "Laisvosios ekonomikos šaltiniai ir tikslai pagal encikliką "Commissio annus". Tai tarpdisciplininis, sujungiantis teologijos ir ekonomikos mokslus darbas, kuriam vadovavo Dr. Samuelis Greggas iš Mičigano valstijos (JAV). M. Novako premijos laureatui atitenka 10 tūkst. JAV dolerių ir galimybė skaityti tiesią pranešimą metiniam forumui.

Bernardinai.lt

„Dabar mus okupuoti būtų labai paprasta“

Nijolė KOSKIENĖ

- Gyvename įdomiu laiku. 20-ties metų Nepriklausomybės jubiliejų švenčiame krizėje, isitempę, nepatenkinti, susipriešinę, keikiantys valdžią. Daugelis sakome: ne tokios Lietuvos norėjome. Kaip dvasininkai regi šią situaciją, kas čia su mumis vyksta, ir kaip iš to išeiti?

- Raktas pirmiausia yra dvasinis. Man patiko brolio Juliaus pamąstymas per sausio 13-tosios metines apie tai, kad mes neturėjome ginklų, bet dvasią turėjome. Ir su dvasia nugalėjome materiją, tankus, nugalėjome imperiją. Todėl, kad buvo tautos dvasia.

O dabar visos informacijos priemonės kalba tik apie ekonomiką. Aš dar 2001-aisiais sakiau žmonėms: jei mes pirmoje vietoje stotume ekonominius dalykus, jei savo viltis sudedame į bankus, akcijas, turta, žlugimas ne už kalnų. Ačiū Dievui, kad nėra žemės drebinimo, tada pamatytume išvis, ko esame verti ir ant ko mes stovime.

- Kokia, jūsų akimis, dabartinė Lietuvos būsena?

- Šiandieninė Lietuvos būsena yra labai graži. Kartais galvoju, kad man keisti akiniai uždėti. Atsitiko nelaimė Haijuje- žmonės renka aukas, pinigų, patys neturi, bet yra solidarūs. Lankai šeimas - valgyti gauni, lietuviai gal tokie, kad paskutinį atiduoda? Tik informacijos priemonės viską labai sutirština. Kad įvyko ekonominė krizė, tai įvyko, bet ką tai ypatingai reiškia mano gyvenime? Kalbu ir apie tą, kuris neteko darbo, bet juk neprarado žmonos ar vaikų. Žmogus yra esmė, ir žmonės yra gražūs. Tik supraskime, kad valdžia mums nesukurs gerų gyvenimo sąlygų.

Apie mokesčių slėpimą

- Šiuo laikotarpiu vertybės tampa neišskios. Pavyzdžiui, ar krikščionis gali slėpti mokesčius?

- Mes šnekame su krikščionių verslininkais apie krikščionišką etiką. Jie sako: ką daryti, jei mes nesukume, nekrikščioniškai mūsų konkurentai atstos į geresnę padėtį? Aš sakau: negaliu už jus spręsti, nes aš neišlaikau jūsų darbuotojų ir neturiu atsakomybės už darbuotojų šeimas. Bet aš sakau jums tiesios žodį - nė vienas nebuvo sugėdintas, kuris tikėjo Dievu. Nu ką mes galime sakyti? Genai, vok, nusukinėk? Tada mes - bendrininkai.

Žmogus yra silpnas, jei neturi dvasinių pamatų.

Tokie mes dabar, bedvasiai. Mums dabar vienodai rodo. Nebėra Tėvynės meilė ir dabar mus okupuoti būtų labai paprasta. Ve todėl, kad kariuomenės nebeturime ar ginclų - mes jau dvasios nebeturim.

Apie močiutę ir milijonierų

- Aš nežinau, ar jie vagys, ar ne vagys, tie mūsų laikų milijonieriai. Bet kokį jie basų gyvenimą gyvena. Dauguma šėnų išdraskytos, vaikai eina pas psichologar net žudosi, jie baimėj gyvena: o gal nušaut, o gal mokesčiai atkapstys...

Ir aš nuvažiuoju pas močiutę, kuri 635 lūs gauna. Duonelė, bulka, makaronukai - ji lip vištikė, susidėliojusi savo savaitės „pajūgą“ ir dar per mėnesį 100 litų sutaupto, ir vaikams duoda. Ir ji laiminga - žandukai raudni, rožančiukas ant rankos, tipu tipu į bažnyčią, už savo vaikelius pasimeldžia: „Vuo ko mami rek daugiau?“

Aš sakau: palaiminti tie žmonės, kurie uo algos iki algos gyvena. Tie yra vargšai, ir jie bedvasiai. O bedvasis gali būti ir tas, kurį šėnų šėnų, ir tas, kuris pravažiuoja ro šėnų šėnų su mersedesu.

Apie krikščionišką atliekų rūšavimą.

ATSIPRAŠYMAS: „Lietuva - krikščioniškas kraštas? Atsiprašau“, - išsprūsta pranciškonui broliui Astijui Kungui.

- Mes dabar kitą atliekų rūšavimo mechanizmą siūlom - anas irgi geras, bet krikščionis turi kažką daugiau daryt. Aš dabar mokau: jūs rūšiuokit ne į kontenerius, bet prie kontenerių parūšiuokit. Buvo baltus - vis tiek rytoj pirksit naują sūrį, sviestą ar lašišą, važiuodami į savo ofisą, į darbą, padėkit prie kontenerio vargšams gražiai supakuotą maistą. Jau ne iš vieno esu girdėjęs, kad žmogus, palikęs tą maišą, džiaugiasi (jam prie kontenerio skrybėlė nukelia, ir iš mašinos nebereikia lipi - atidaro langą ir paduoda) ir jau turtas kažkoks ateina. Dvasia žino, kad gyvenime žmogus bent trupinėlių gero padarė - jis nėra bedvasis, jis jau neša gerą naujieną.

Apie pozityvą ir negatyvą

- Aimanavimas, mūsų negatyviosios pusės rodymas, atvedė mus iki to, kad mes nebetikime žmonėmis, jaunimu, valdžia, Lietuva, niekuo...

O juk kokio gražaus yra jaunimo, kurie gražiai draugauja, auga meilėje, į patalus auga ir turtas. Bet mums kiša kitą jaunimą: sako, kiek 12-13 metų vaikų jau turėjo lytinių santykių. Ką, čia mums pavyzdys? O mes sakykime: vienas procentas neturėjo! Ir tai modernu!

Arba anoniminis alkoholis - jis jau mėnesį negeria, o mes vis kalbam, kiek daug lietuvių geria. Nu, jeigu jau tiek geria, tai ir aš tada išgersiu. Reikia sakt pozityvus. Šiandien Lietuvoje trys tūkstančiai vyrų negeria nė lašo! Vo čia - modernizmas, vo čia pasiekimas, o ne į nupiepusi žiūrėti, kaip jis geria... Ir tada kitas, kuris svyruoja, pagalvos - tai aš būsiu 3001-as. Tai yra geriosios naujienos nešimas.

Aišku, aš moralizuoju, bet aš esu nervuotas. Sakyk, ar mūsų vyrai kovoja vidinę kovą už savo žmoną, už savo vaikus? Tai ir yra tokie lepšiai. Aš - ne prieš gėrimą, bet tu žinok, kiek išgert, kiek laiko su draugais praleisi. Bet turi būti vyrai, o jie - lepšiai. Ir mes, kai kurie vienuoliai, iš tų lepšių esam - su manim kartu. Todėl, kad užmirštam savo kilmę.

Apie valdžią nuo Dievo

- Regis, renkam renkam valdžią, o vis blogiau ir blogiau. Koks čia fenomenas? Ar tikrai valdžia nuo Dievo?

- Tikrai. Kitaip tariant, ji - tai, ko mes nusipelnėme. Lengviausia kalbėti apie Seimą. Seimas - labiausiai atsinaujanti struktūra. Bet jei dabar, po 20 metų, kai praktiškai keturi Seimai pasikeitė, vėl atvirai kalbame, kad valdžia yra korumpuota, reiškia, kad mes Lietuvos visi sergam korupcija (taip pat ir bažnyčia), ir mus reikia gydyti.

Pagrindinis dalykas - nėra sąžinės, ir vėl sugrįžtam prie geldos, ant kurios parašyta „Dešimt Dievo įsakymų“. Kiekvienas turim dirbti su savimi. Bėda ta, kad aš

Žinia spaudai

Pastaruoju metu Lietuvos politinį gyvenimą papildė naujai įsikūrusi Krikščionių partija. Visuomeniniame, politiniame, viešajame gyvenime apstu įvairių įsikūrusių krikščioniškos minties bendrijų, organizacijų. Politiniame gyvenime jau daugelį metų veikia ir Krikščionių demokratų partija. Tuose pavadinimuose visuomet akcentuojama tam tikra religinė arba tarynai politinė pozicija bei įvardijamas veiklos organizacijos tapatumas. Tačiau kai naudojama grynai bendrinė krikščionio sąvoka suprantame, kad tai visuomet apeliuojama į religinę, o ne į politinę tapatybę.

Lietuvoje gyvenantiems ir Dievo Žodį kelbiantiems Tradicinių krikščioniškų religijų bendruomenių ir bendrijų nariams kelia didžiulį susirūpinimą, kuomet matome kaip atsakingai ir nepagarbiai naudojamas mūsų visiems svarbus ir ypatingai reikšmingas, visą mūsų gyvenimo, veiklos, apsisprendimo ir minties kryptį nusakančio bei religinį tapatumą įtvirtinančio krikščionio termino naudojimas.

Kiekvienoje religinėje bendruomenėje krikščionys save identifikuoja ir įvardija kaip esmiškai priklausančius Kristui, kalba ir liudija savo religinių bendruomenių vadovų siuntimu, veikla Bažnyčios vardu ir Jos įgaliojimu. Ištoma liudija kokia daugybė tikinčiųjų savo gyvenimais sumokėjo už galimybę priklausyti Kristui ir savo gyvenimą derinti su Evangelijos Žinia.

Labai skaudu ir liūdna, kuomet šia tikrove kaip priedanga pasinaudoja tam tikros

politinės minties grupelė žmonių, net nedrįstančių viešai išreikšti savo veiklos krypties, vertybių, aiškaus sąvėns identifikavimo Kristaus Asmens atžvilgiu, tikslų ir uždavinių. Toks naujos partijos pavadinimas ir neapibrėžtumas suteikia galimybę įnešti klaidingumo daugelio žmonių sąmonei bei sukelti nemenką sumaištį, o kartais ir išprovokuoti nereikalingą priešikumą tam kas krikščioniška, pasmerkimą, pažeminimą, atmetimą ir net krikščionio persekiojimą.

Tikimės, kad ši naujai įsikūrusi politinė partija priims atsakingus sprendimus, bus drąsi atsisakyti šio pavadinimo ir atrasti kitą politinės minties pavadinimą bei partinį tapatumą Lietuvos politiniame gyvenime. Viliamės, kad atsakingai į šios partijos registravimą pažvelgs ir Lietuvos Teisingumo ministerija.

Lietuvos Konferencijos arkivyskupas Sigitas Tamkevičius	Vyskupu Pirmininkas
Lietuvos Evangelikų liuteronų Bažnyčios Vyskupas Mindaugas Sabutis	Lietuvos Stačiatikių arkivyskupijos Vadovas Metropolitai Chrizostomas
Lietuvos Evangelikų Reformatų Unitas Lithuania Sinodo Generalinis superintendantas kunigas Rimas Mikaluskas	Lietuvos Evangelikų Reformatų Bažnyčios vardu Generalinis superintendantas kunigas Algimantas Kvedaravičius

nebežvelgiu į save, kaip į asmenį, kuris gali nors pakeist.

Valdžia nereikia tikėti, reikia tikėti savimi. Tikėjimas - tai kryptis į viltį. Šiandien sustojau gerti ir tikiu, kad galiu nebegerti. Aš galiu.

Mes turim tautos atstovų, kurie pasakė: „Aš galiu“. Mykolas Krupavičius (vienos pažangiausių Europoje XX amžiaus žemės reformų rengėjas ir vykdytojas - red.past.), Jonas Basanavičius - turime keletą vardų žmonių, pasakiusių: „Aš galiu“. Ir tie keletas vardų keičia visą Lietuvą, keičia rajoną, nelygu jų veiklos sfera. Žmogus turi patikėti savimi, bet kaip tu patikėsi, kad tavęs, kaip asmens, nėra.

Buvau pas vieną politiką, aukštas pareigas užimantį veikėjas. Kai išėjau, man toks žaismas - jei krisi ir norėsi atsiremti į jį, tai kurai nukrisi, nes jo nėra. Ar jį valdo partija ar mafija, nesvarbu, bet asmens nebera.

Apie keistą pagrindį

- Bet tie kiauiri žmonės mus jau 20 metų valdo.

- O kur yra filosofai? Bet tikiu - išlįs mūsų filosofai, kultūros žmonės, išlįs tas milžinas ir pakels Lietuvą. Vieną kartą pamatysime, kad ekonomika yra antreilės dalykas.

Vertininkai - Lietuvos elitais? Fain. Bet kur aš mano mokytoja, dabar pensininkė, kuri mane mokino, kaip paimti pieštuką į ranką ir kaip aiškiai tarti žodžius? Tikiu, kad greitai mes išjungsim televizorius, eisim pas tokią mokytoją į penkių ar septynių kvadratų virtuvę, gersim arbatą ir kalbėsime apie gyvenimą. Eisim į kažkokį keistą pagrindį, bet tai ir bus grois, tai bus tikra.

Žmonės nori bendrauti, bet mus užvaldo netikri dalykai: „čatai“ (internetinės

pokalbių svetainės), komentarai, kuriuose nėra atsakomybės. Mes keistu būdu nori padaryti kažkokių bedvasius ir tada pasakys, kaip reikia daryti, kur eiti ir ką pirkti. O mes, krikščionys, sakom „vo“ (suraito špygą - red.past.).

Apie globalizaciją, farmaciją ir krikščionybę

- Kalbate apie globalizaciją?

- Globalizacija nėra savaimė blogas dalykas. Pavyzdžiui, turtingi kraštai išranda vaistus vėžiui ar AIDS gydyti. Mes turime dalintis, bet jie recepto neduoda, tu turi pirkti ir mokėti keturis kartus brangiau. Dabar su kapitalizmu eina nauja vergovinė santvarka, nes pinigas tampa aukštesne vertybe už žmogaus gyvybę. Jei tavo brolis kažkur miršta vien todėl, kad tu laikai aukštas vaistus kainas, tai yra nusikaltimas. Jei būtų pasaulio vadžia, tuos žmones sodintų į kalėjimą už tai, kad dėl jų gorbūmo mirė simtai žmonių. O šiame pasaulyje jie yra gerbiami. Šis kapitalizmas yra tragiškas.

- Net neabejoju, kad farmacijos liūtai ir didieji verslo magnatai yra krikščionys, kai kurie net bažnyčias stato.

- Jie nėra krikščionys. Lietuva - krikščioniškas kraštas? Atsiprašau. Pakrikštytojų - taip, bet krikščioniškas - abejoju.

Giedrius BARANAUSKO nuotr.

TIKĖJIMAS: „Tikiu - išlįs mūsų filosofai, kultūros žmonės, išlįs tas milžinas ir pakels Lietuvą“.

TIESA: „Jei tavo brolis kažkur miršta vien todėl, kad tu laikai aukštas vaistus kainas, tai yra nusikaltimas.“

Apie žmogaus teises

Kas mums yra žmogaus teisės? Ar Lietuvos piliečiai žino, kas yra tos "žmogaus teisės"? Kokias teises jie turi, kas yra žmogaus teisių visuotinumumas, universalumas? Kas yra Visuotinė žmogaus teisių deklaracija, pasirašyta 1948 m. gruodžio 10 dieną? Kas yra Europos žmogaus teisių konvencija, kurią Lietuva ratifikavo 1993 metais? Kas

Laima Liucija Andrikenė

yra Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartija (2000), tapusi Lisabonos sutarties dalimi? Pagaliau - ką daryti, jei žmogaus teisės pažeidžiamos?

Esu įsitikinusi, kad mūsų bendrapiliečių žinojimas apie žmogaus teises, Visuotinę žmogaus teisių deklaraciją yra labai ribotas ir tikrai nepakankamas. Drąsiai tai sakau, nes jei būtų priešingai, tai mūsų visuomenė būtų kitokia: pakantesnė, tolerantiškesnė, atviresnė, mažiau ciniška. Lietuvoje būtų mažiau pykčio, neapykantos, tulžies.

Mano supratimu, netolerancijos, rasizmo, ksenofobijos ir homofobijos apraiškų šaknys visų pirma yra nežinojimas. Švietimas, mokymas padėtų tas problemas įveikti, tačiau tam, kad pradėtume mokyti ir šviesti, pirmiausiai turėtume pripažinti, kad Lietuvoje turime rimtų problemų žmogaus teisių srityje.

Žinoma, visas tarptautines sutartis, deklaracijas, garantuojančias ir ginančias žmogaus teises ir laisves, Lietuva yra pasirašiusi ir ratifikavusi. Tačiau, formaliai Lietuvoje viskas yra tvarkoje. Tačiau formalus dokumento galiojimas dar nėra viskas. Svarbu, ar ir kaip deklaracijos ar sutarties nuostatos tampa mūsų gyvenimo, bendrabūvio dalimi.

"Visi žmonės gimsta laisvi ir lygūs savo orumu ir teisėmis. Jiems suteiktas protas ir sąžinė, ir jie turi elgtis vienas kito atžvilgiu kaip broliai. Kiekvienas žmogus gali naudotis visomis teisėmis ir laisvėmis, paskelbtomis šioje deklaracijoje, be jokių skirtumų, tokių kaip rasė, odos spalva, lytis, kalba, religija, politiniai ar kitokie įsitikinimai, nacionalinė ar socialinė kilmė, turinė, jo gimimo ar kokia nors kitokia padėtis.

Kiekvienas žmogus turi teisę į gyvybę, laisvę ir asmens neliečiamybę. Niekas negali būti laikomas vergijoje ar nelaisvas. Niekas negali būti savavališkai areštuotas, suimtas ar ištemptas. Niekas neturi patirti savavališko kišimosi į jo asmeninį ar šeiminių gyvenimą, jo buto neliečiamybę, susirašinėjimo slaptumą, kešinimosi į jo garbę ir orumą. Kiekvienas žmogus turi teisę lygybės sąlygomis stoti į savo šalies valstybinę tarnybą. Kiekvienas žmogus ... turi teisę į socialinį aprūpinimą, kuris skirtas būtinoms jo orumui ir laisvam vystymuisi ekonominėms, socialinėms ir kultūrinėms teisėms įgyvendinti... Kiekvienas žmogus turi teisę į darbą, į laisvą darbo pasirinkimą, į teisingas ir tinkamas darbo sąlygas ir į apsaugą nuo nedarbo. Kiekvienas žmogus turi teisę į mokslą. Mokslas turi būti nemokamas - bent jau pradinis ir bendrasis lavinimas... Kiekvienas žmogus turi teisę į pakankamą gyvenimo lygį, kuris garantuotų jo ir jo šeimos sveikatą ir gerovę, ypač į maistą, drabužius, būstą, medicininę priežiūrą ir būtiną socialinį aptarnavimą..."

Tai - ištraukos iš Visuotinės žmogaus teisių deklaracijos, kurią pasirašė ir ratifikavo Lietuva, tapdama Jungtinių Tautų Organizacijos nare. Ar visa tai, kas čia paminėta, yra mūsų gyvenimo dalis? Atsakykite patys sau - taip ar ne? Mano atsakymas yra - ne, toli gražu! O juk nuo šio dokumento atsiradimo - 1948-ųjų -

praėjo jau daugiau nei 60 metų. Lietuva laisva ir nepriklausoma jau 20 metų! Atrodo, neturėjo likti jokių neįveikiamų barjerų, užtikrinant žmogaus teises ir laisves, kurių svarba mums buvo bėgia aiški, kai Lietuva buvo okupuota kai kūrėsi Sąjūdis, kai veržėmės į laisvę...

...Užvakar buvau Auschwitzte (Osvencime), dalyvavau Holokausto minėjimo renginiuose. Europos tų kongreso kvietimu vykau ten kaip Europos Parlamento narė. Atrodo, viską žinojau apie holokaustą. Niekas nebeturėjo nustebinti ar sukūrė. Tačiau viskas buvo kitaip, nei tikėjau. Šeši milijonai Antrojo pasaulinio karo metu nužudytų žydų - vyrų, vaikų, moterų - ar kas nors gali likti tam abejingas? Kalti tik todėl, kad jie - žydai? Už ką buvo žudomi nekalčiausieji - vaikai, jaunimas? Vien Auschwitzte buvo nužudyta 1,1 milijono žmonių, iš jų vienas milijonas - žydai.

Vyriausiasis Tel Avivo rabinas Lau, dalyvavęs Holokausto minėjimo renginiuose, taip pat pasakė kalbą - trumpą, bet tokią, kurios ilgai nepamirši. Jis, buvęs Buchenvaldo kalnys (tuomet jam tebuvo septyneri), mums pasakė teisuolių (žydus gelbėjusiųjų) sąrašą šiandien yra 23 tūkst. pavardžių. Kick daug, tiesa? Bet kartu - ir kaip mažai: visame pasaulyje - tik 23 tūkstančiai...

O juk tame sąrašė galėjo būti kiekvienas iš mūsų. Išgelbėjęs vieną žmogų, išgelbėję visą pasaulį. Ilgai nepamiršiu buvusių kalinių žodžių: sunkiausia buvo iškęsti ne badą, šaltį, kitokius nepatogumus, o pažeminimą. Budelių filosofija buvo nedviprasmiška: tu - ne žmogus, o vabalas, blusa, tarakonas, kurį reikia su pasibjaurėjimu sutraiškyti, nes esi žydus... Nepatikėsite, bet iš Auschwitzto grįžau daug stipresnė. Ten dar kartą supratau, kad darbas, kurį dirbu žmogaus teisių srityje, yra labai prasmingas ir reikalingas. Ko vertas mūsų europietiškas humanizmas, jei mes, Europa, vien praėjusiame šimtmetyje davėme pasauliui du baisiausius tironus - Hitlerį ir Staliną? Kokios yra mūsų europietiškosios vertybės, jei būtent Europoje prasidėjo pasaulinė proletarinė revoliucija, jei europiečiai pradėjo abu pasaulinius karus, jei per visas tas sumaišius praradome dešimtis milijonų žmonių? Ko verta mūsų europietiškoji kultūra, jei per praėjusius dvidešimt metų leidome nužudyti kas penktą čekėną, jei mūsų akyse buvo naikinama kita tauta? Ko vertos mūsų deklaracijos, sutartys po kuriomis pasaulio galingieji yra padėję savo parašus?

Ir šiandien - kodėl tiek nepakantumo, pašaipos kitos odos spalvos, kito tikėjimo, kitokių pažiūrų žmonių adresu? Motai, kurį parsivežiau iš Auschwitzto, yra toks: Tik meilė kuria (*Only love is creative*). Meilė. Atjauta. Tolerancija.

Šito labai reikia Lietuva, mūsų visuomenei. Tam, kad visi geriau

Paliekantys ženklą, kad žmogumi buvę

(Tęsinys iš TA nr. 1)

Filomena Taunytė

Mieste kino ir teatrų bilietai įperkami tik turtingiesiems. Nepriklausomoje Lietuvoje vietoj kultūros, kaip poilsis ir pramogos, pasiūlytas seksas, bei jo propaganda, pagražinta homoseksualistų ašaromis, dėl per menkos pagalbos jų sekso reikmėms patenkinti. Televizijos programos pritaikytos nesubrendusiems protams ir skirtos tam, kad tokie protai nesubręstų.

Mano svajonėms išsipildyti prireikė nemažai laiko, -tėš pašnekovas, - Pats gerai nežinojau, kaip turi atrodyti svajonių sodas. Konsultavausi su geranoriškais žinovais, važinėjau tikėdamasi pagalbos iš valdžios vyrų. Patyriau negeranoriškų trukdymų ir net pajuokos. Tačiau užsispyrimas ir svajonės, turbūt, patinka aukštesnėms jėgoms -šyptelėjo. - Kartą susapnavau, kad aš aštuoniadešimt septynerių metų senelis, sėdžiu pasirėmęs lazdele kalno viršūnėje, kurioje atsivėręs šaltinis trimis srovėmis teka į slėnį apaugusį keistais nematytais medžiais. Ryte, skaitydamas laikraštį, aptikau skelbimą, kad netoli Palangos parduodamas keturiasdešimt hektarų žemės sklypas. Tą pačią dieną ten nuvažiauvau ir nederlingoje žemėje pamačiau kalną apžėlusį vešliomis žolėmis. Man paaiškino, kad jo viršūnėje trykšta šaltinis, kurio vandenys pastoviai drėkindamas kalną sudaro geras sąlygas piktžolėms keroti. Tai buvo mano sapno vietovė, kuriai sutvarkyti turu dar pakankamai laiko. Nupirkau žemę už penkiasdešimt tūkstančių litų.

Jūs sutaupiau dirbdamas laivyne. Reikalai pajudėjo. Atsirado Japonijoje gyvenęs ir jų kalbą mokąs draugas. Už projektą, sukurti japonišką sodą, mūsų projektuotojai užsiprašė metų laiko ir dvidešimties tūkstančių litų. Japonijos projektuotojai tokį darbą už septynis tūkstančius litų, atliko per pora mėnesių, kur kas išradungiau nei žadėjo mūsiškiai. Jie projekte nupiešė net augalus ir pasiūlė savo darbininkus. Prasiūdyti darbam supratau, kad svajonių nereikia skubinti. Niekam neatnės laimės noras, greitai praturtėti iš užimamo posto ar pasisavinus jam nepriklausantį turą. Pasisavinus kienu nors darbą ar mintis, sulaukti teisingo pripažinimo bei tikros garbės taipogi retai kam pasiseka.

-Mačiau sode ne tik dirbančius japonus, bet ir keistas gana dideles pušis

jautumėmės Lietuvoje, mūsų žemėje, mūsų namuose. Ir dar to, nuo ko pradėjau: Švietimas. Mokslas. Kultūra. Kuri universitetas Lietuvoje turi dėstomą dalyką - žmogaus teises ir jų gynimas? Kuri Lietuvos mokykla ar gimnazija, ypatingai humanitarinio profilio, turi pamokas apie žmogaus teises? Ir galiausiai - kiek Lietuvoje turime organizacijų, kurių tikslas - žmogaus teisių gynimas?

O juk žmonijos patyrimas sako: ne pasaulio galingųjų parašai po sutartimis yra svarbiausi, užtikrinant žmogaus teises. Svarbiausias yra žmonių solidarumas, mums - europiečių solidarumas, ginant žmogaus teises. Visur, ne tik Lietuvoje. Bet Lietuvoje - visų pirmiausiai. Tai - mūsų atsakomybė ir pareiga.

Laimos Andrikenės tinklaraštis

bei eglės, - sakau - Jų atvežimas turėjo brangiai kainuoti - sakau.

-Tai mūsų eglės, pušys ir berželiai. Talkininkai japonai pasiūlė paieškoti nederlingoje žemėje skurstančių retomis šakomis medžių ir perkelti juos į kuriąmą sodą. Tai pasiteisino. Tarp akmenų nederlingoje žemėje jie nesuvežėjo ir tapo tokie, kokie auga ir pačioje tekančios saulės šalyje. Tačiau visi kiti augalai atvežti iš ten.

-O kaip sekasi jų darbininkams. Ar jiems nereikia mokėti?-klausi.

-Reikia, bet nedaugiau, nei mūsiškiam. Japonų darbininkai neskuba ir gal būt kaip tik dėl to, jų į kalno viršūnę užrindintas akmuo niekada nenuriedės žemyn, neužgrius ant neatsargaus turistų, jo nereikės perkelti į kitą vietą.

-Mūsų kultūros ir religija skirtingos. Jiems, turbūt, sunku dirbti ir maitintis mūsų krašte,-sakau.

-Mes ir tolimosios Japonijos žmonės savo religija esame panašūs. Mes buvome pagony ir garbinome Viešpatį per jo tvarinius. Devyniasdešimt procentų japonų pagony iki šios dienos. Jie meldžiasi garbindami akmenis, tvirčiausiai ir pastoviausiai Viešpaties kurinį. Mes senovėje garbinome ažuolus, ugnį, perkūną, akmenis. Turėjomė vaidilutes ir žynius. Pasaulio sutvėrėją ir dabar garbiname per tarpininkus-šventuosius ar kunigus. Užperkame mišias, kad dvasiškiškiei aukodamas mišias, ne per mūsų pačių, bet per Kristaus kančią, išmaldautų mūsų ar mirusių artimųjų nuodėmių atleidimą...

-Būtų prasmingiau, jeigu sėdėdami ant akmenis ir šiandien be tarpininkų galėtumė už savo nuodėmes -sakau.

-Taip galvojant tebesame pagony,-šyptelėjo sodo kūrėjas.

-Kaip japonai prisitaikė dirbdami mūsų krašte. Ką jie valgo? - paklausiau.

- Japonai neskuba ir moka išlėsti.

Atsikėlė ryte neskubėdami eina į darbą, dešimtą valandą pusryčiai, po jų neilgas poilsis. Po pietų poilsis mažiausiai valandą. Darbas baigiamas taipogi laiku. Argi ne taip protingai darydavo mūsų seneliai, tokį poilsį vadindami „postuve“. Dėl maisto tai skėlas pavasarį jie ativeža patys ir patys užsiaugina jiems reikalingas daržoves. Žuvis pirkdavo iš mūsų žvejų. Valgo pupas, žalumynus, grūdines kultūras, ryžius, žuvis. Mano mamytė pernai metais visą vasarą maitinosi kartu su japonais. Buvo soti, niekada nepasigedo lietuviškų cepelinų ir šikrėntė dešimties kilogramų nereikalingo svorio. Tačiau šiais metais, valgant lietuviškai, prarasti kilogramai vėl apsisuko apie jos liemenį.

Belieka pasakyti apie savo svajonių japonišką sodą. Mus pagyrėte tačiau darbų atlikta vos dešimtį procentų. Visą baigti prireiks gal dar kokių dešimties metų ir gana daug lėšų, tačiau aš išlaukęs man skirtos sėkmės valandos, pasireiškusių stebuklingu sapnu, nesurūpinu. Atsiranda genų žmonių ir rėmėjų. Mums perveda du procentus pajamų mokesčių, aukoja pinigų. O mes žadame aukotojus ir rėmėjus pagerbti šalia japoniškų medžių ant specialių lentelių užrašydami jų pavardes. Šis tas jau padaryta. Net vėly ruožni ir žiemą atvažiuoja ekskursijos. Mokestis už nupirktus bilietus naudojamas sodo išlakymui. Iš kalnelyje trykstančio šaltinio trinis akmenimis išklotais takais jau teka tyru vandens srovės, simbolizuojančios praitį, dabartį ir ateitį. Jau pastatėme keletą (Nukelta į 8 psl)

Lidijos Šimkutės naujos knygos pristatymas Melbourne

Poezijos mylėtojai turėjo progos ateiti į poetės Lidijos Šimkutės dvikalbės „Mintis ir uola / Thought and Rock“ knygos pristatymą Melbourne lietuvių namuose, kuris įvyko 2009m. gruodžio 6d. Poetės skaitymą labai originaliai praturtino tarptautiniu mastu žinomas dailininkas ir muzikas Danius Kesminas. Jis atsivedė talentingą kolegą, muziką Rohan Drape, kurių laisva improvizacija - netradicinis pianino skambėjimas ir Daniaus kanklių garsai labai įdomiai ir originaliai papildė savią autorės skaitymą.

Iš k: D. Kesminas, A. Simkus OAM, R. Drape ir J. Sasnaitis

[domią knygos apžvalgą paruošė Edward (Ted) Reilly PhD: rašytojas ir kritikas iš Geelong'o. Deja tuo metu Ted buvo užsienyje. Jo recenzijos ištrauka gyvastingai perskaitė Jūratė Sasnaitis (Greville St. Bookshop savininkė), žinoma Melbourne australų literatūros mėgėjams, puikiai perskaitė, išsamiai bei įdomiai knygos recenzijos ištrauką.

Edward Reilly yra gerai susipažinęs su Lidijos Šimkutės kūryba. Jis yra parašęs išsamias recenzijas, kurios buvo publikuotos australų literatūros bei kultūros leidiniuose, ir pristatytos paskirose konferencijose Australijoje bei užsienyje. Jis pabrėžė: Lidija Šimkutė pasirinko sunkų kelią. . . . , Ji jau rašo per 30 metų nuo pirmojo rinkinio publikacijos „Antrasis ilgesys (1978 m). Verta paminėti, kad jos pirmos knygos buvo rašytos lietuvių kalba ir išleistos JAV, vėliau Lietuvoje, nes Australijos lietuvių bendruomenė per mažą. Vėlesni leidiniai buvo dvikalbiai kaip ir paskutinis poezijos rinkinys „Mintis ir uola / Thought and Rock“ (2008m). Jos rašymo ir publikacijų tęstinumas parodo poetės pasiryžimą ir nuolatinį kūrybos tobulėjimą.

E.Reilly paminėjo tris elementus, būtinus poezijos kūrimui: autorės igimtas impulsas, poetinė forma ir žodinė kalbos išraiška. Jis pridėjo ir ketvirtą elementą - dainingumą, kuris suteikia L.Šimkutei vietą kaip lyrikeri ir verpėjai naujos dainos. Jis labai domiai praplėtė dainos reikšmę atkreipdamas dėmesį į Šimkutės minimalistinį stilių kuris suteikia lankstumą, galimybę pristatyti poeziją su išraiškos šokių ir muzikiniu pritarimu. Jis pabrėžė: Klausytis ir stebėti Šimkutę, pateikiančią poeziją savo unikaliumi yra žengimas į pasaulį, kuris daugeliui jau prarastas.

Ted savo aprašyme pa*ymėjo, kad rinkinys prasideda dideliu Sufi poeto Rami (Persija 1207-1273) klausimu: Kalba kyla iš minčių, bet iš kur ateina mintys? Čia, matome, kad eilės yra atidžiai autorės atrinktos, laip ir eilėraščių keturių ciklų citatos, kurios nustato eilėraščių prasmės gaires. Toliau jis rašė: Rumi atkleidė savo esminį panteizną, nurodydamas savo įžvalgą, kad dievybė veikia pasauli. Čia tas pat suvokimas, kurį išreiškė Homeras savo Poseidono aprašyme ir K.K. Čurlionis (1875- 1911), lietuvių mistikas, avo simfoninėse kompozicijose ir tapyboje. Toliau yra ir L. Šimkutės išreikšta pozicija, kaip ir šiose eilėse, kur net nebylios „peteliškės slėdis suderinta kalba“ taip, kad „ žodžiai ma švytėti“

Reilly paminėjo, kad, Poetas yra ne tik žodžio meistras, bet ir šamanas: jis veda skaitytoją į nežinomą be su tikslu, kad būtų pažinimo (gnosis). Šimkutė pateikia panteistinę koncepciją, pavyzdžiui, vaizduodama Žemaitijos moteris, dirbančias rugių laukuose, ji pasamoneje regi - jos mėtė paverčia daina:

Šimkutės paskutinį eilėraščių ciklą „Mintis ir uola“ pristato J.M. Coetzee elminis „Neginčytina - žodis ateina iš kalbos rėš kalbą“. E. Reilly pa*ymi, kad „si pasin/ta

citata sustiprina Šimkutės kūryboje pasikartojančius pirmąkščius įvaizdžius. Šis paskutinis eilėraščių ciklas pagrindžia Nobelio laureato parašytą įvadą „Rinkinio Mintis ir uola eilėraščiai yra nepaprasto skaidrumo. Jie parašyti pasaulio atsivėrimo būsenoje, kai poetinė įžvalga kyla staiga kaip skriejantis paukštis“

Kritikas baigė išsamią analizę rašydamas, Šimkutę galime sakyti greta subtilios Sapfo ir prie glausitos Emily Dickinson poezijos. Visa šitai matome, atkreipę dėmesį į Šimkutės platų apsiskaitymą, įskaitant Rumi ir kitus mistikus. Kaip ir jie, Šimkutė nuėjo, „vidun“, tyrinėdama ir užrašydama įtampą tarp išorinio pasaulio ir vidinių sferų. . . jaučiasi, kad jos balsas, tikėkimės tik laikinai, nuėjo į tylą, kuri priklauso jūrai ir uolai. Išsilaisvinti iš šios tylos gali tik ateiti, kaip Sapfo nusako „nemirtingais“ žodžiais, kurie kyla iš „kvėpavimo“ kitaip sakant, iš pačios sielos.

Šio renginio pabaigoje Algirdas Šimkus trumpai pristatė Lidijos Šimkutės biografiją, paminėdamas, kad ji gimė Žemaitijoje prieš tėvams pasitraukiant karo metu į Vokietiją, o 1949m. į Australiją. Tobulino lietuvių kalbos, literatūros ir tautosakos žinias neakivaizdiniu būdu (tarp 1973-78m.), Vilniaus Universitete ruošiamuose vasaros kursuose 1977, 1987m. Išleido tris poezijos rinkinius lietuvių kalba, tris rinkinius lietuvių ir anglų kalbomis, nedidelį eilėraščių rinkinį anglų kalba ir dvejų rinkinių vertimus į vokiečių ir lenkų kalbas. Jos poezija išversta į tryliką kalbų. Be to, Šimkutė yra išvertusi australų bei kitų tautų poezijos ir prozos kūrinius. Jos poezija buvo panaudota modernaus šokio renginiuose, poetiniuose spektakliuose ir lietuvių bei australų kompozitorių kūriniuose. Jos eilėraštis „Mano tėvas“ buvo išrinktas vienu geriausių šio tūkstantmečio eilėraščių 2004m. Australijos poezijos festivalyje. (Šį eilėraščių teko poeti deklamuoti pagal vienos klausytojos pageidavimą. Tada Lidija įdomiai papasakojo apie šio eilėraščio atsiradimą po vieno sapno tėveliui mirus).

Lidijos Šimkutės du eilėraščiai buvo įtraukti į „World Poetry almanac“ 2008m.

Ji buvo viena iš laureatų Haiku konkurse tarptautiniame Poetiniame rudens festivalyje, Druskininkuose 2009m.

Po skaitymo, poetė padėjo visiems kurie prisidėjo prie jos knygos pristatymo, klausytojams ir vyrui Romui bei sūnui Linui kurių dėka buvo vaišinama vynu iš pietų Australijos. Klausytojai turėjo progos įsigyti poezijos knygų bei kompaktinių diskų ir pabendrauti prie vyno su poete, muzikantais, skaitovais.

Algirdas Šimkus OAM

“Pamarys ansamblis” iš Klaipėdos pradžiugins mus per ald2010 Melbourne

Iš kairės: Juozas Staniulis, Vytautas Zelenis, Vida Zelenienė, Pranas Macernis

XXVI AUSTRALIJOS LIETUVIŲ DIENOS IR SPORTO ŠVENTĖ MELBOURNE. PROVIZORINĖ PROGRAMA

- Gruodžio 26d...sekmadienis**
12 val. Pamaldos (St Mary Star of the Sea bažnyčia W. Melb)
10-18 val. Sporto klubų registracijos (Melb Liet Klubas Nth.Melb)
- Gruodžio 27d...pirmdienis**
10val. Atidarymo Šv. Mišios (St Mary Star of the Sea bažnyčia)
13 val. ALD ir Sporto Šventės Atidarymas (Melbourne Sports and Aquatic Centre Albert Park)
18.30 val. Meno Parodos atidarymas (bus pranešta vėliau)
19.30 val. Susipažinimo Vakaras (MLK)
- Gruodžio 28d...antradienis**
8 val. Tautinių šokių repeticija (MSAC)
9 val. ALKF suvažiavimas (MLK)
Sporto varžybos (MSAC ir kitur)
10 val. Architektų ir Inžinierių paskaita(MLK)
13.30 val. Literatūros popietė (MLK)
19.00 val. Tautinių Šokių Šventė (MSAC)
- Gruodžio 29d...trečiadienis**
9 val. Krašto Tarybos suvažiavimas – 1 (MLK)
Sporto varžybos (MSAC ir kitur)
11.30 val. Vaikų meno paroda (MLK)
12.30-14.30 val. „Į storumą“ - lietuviškų patiekalų šventė (MLK)
19 val. Jaunimo Talentų Vakaras (MLK)
- Gruodžio 30d...ketvirtadienis**
8 val. Chorų repeticija (St Mary Star of the Sea bažnyčia)
9 val. Krašto Tarybos suvažiavimas – 2 (MLK)
Sporto varžybos (MSAC ir kitur)
14 val. Lietuvos Baletu Bičiulių popietė - FLB - (MLK)
19 val. Dainų ir Muzikos Šventė (St Mary Star of the Sea bažnyčia)
- Gruodžio 31d...penktadienis**
9 val. Krašto Tarybos suvažiavimas – 3 (MLK)
10 val. Mokytojų suvažiavimas (MLK)
14 val. ALD ir Sporto Šventės uždarymas/rinktinė (MSAC)
16 val. Naujų Metų Balius (Ultima Function Centre Keilor)

- Sausio 1d.....šeštadienis**
12 val. Iešminė (bus pranešta vėliau)
- Sausio 2d.....sekmadienis**
12 val. Pamaldos (St Mary Star of the Sea bažnyčia)
14 val. „PAMARYS“ koncertas (MLK)
Australijos lietuvių skautų Rajoninė stovykla

www.ald2010.org

Džiaugsminga žinia!

Nijolė ir Vytas Šalkūnai, su dideliu džiaugsmu praneša draugams ir pažįstamiems, sulaukę pirmojo anūko -

Johann Vincent Šalkūnas,

(abiejų tėvų prosenelių vardai).

Jis gimė The Royal Women's Hospital Melbourne, 10.26 ryto - 2010 sausio 21 d.

Kartu su vaiko tėveliais - Imke ir Dariumi, džiaugiasi jų senelės Ona Šalkūnienė, Jonė Žvirzdinienė-Mičiūnienė, naujagimio dėdė ir teta Melbourne, Gėdrius ir Irina Šalkūnai, ir visa Žvirzdinų giminė Australijoje, ir seneliai - Gerhard Beutmann ir Brigitt Frielinghaus, dėdė - Jens Beutmann, iš Braunschweig, Vokietija.

Visi sveikina tėvelius ir naujagimį!

Melbourne Kaziuko mugė įvyks kovo 14 d. Lietuvių Namuose.

Skautai dalyvauja uniformuoti. Laukiame fantų loterijai. Laukiame visų.

Budėkim!

Džiugo tuntininkė v.s. D. Lynkietė
tel. 03-9848 5663

Pakalbėkime apie sveikatą...

IMBIERAS (ginger)

(Tešiny)

Imbieras pasižymi ne tik bendrą sąjautą pagerinančiomis savybėmis - jis vartojamas ir kaip vaistai ligoms gydyti.

Geriausi imbiero namų vaistinėlis receptai:

*** Nuo pykinimo ir skrandžio skausmų**
Jūreiviai jau keli šimtmečiai imbierą vartoja nuo jūros ligos. Imbiero šakniastiebis padeda įveikti pykinimą, sustabdo vėmimą ir skrandžio spazmus. Cukruoto imbiero arba imbiero miltelių, kurie lengvai tirpsta vandenyje, verta pasiimti į ilgą kelionę. Nuo supimo ligos: 0,5 g imbiero miltelių sumaišyti su trupučiu vandens ir išgerti.

*** Numalšina mėnesinių skausmus**
Slopina spazmus ir mažina skausmus: supjaustytą vidutinio dydžio imbiero gabalėlį sudėkite į dubenį, užpilkite 1,5 l karšto vandens. 15 minučių palaikykite uždengtą. Suvilgykite marlę ir uždėkite ant pilvo apačios. Marlė turi būti maloniai karšta. Uždenkite ir 20 minučių ramiai pagulėkite.

*** Pirmoji pagalba nuo pūselinės**
Pūselės ant lūpų būna skausmingos ir atrodo negražiai. Imbieras padeda greitai išgydyti lūpų pūselinę. Sumaišykite truputį eterinio imbiero aliejaus su vandeniu santykiu 1:1 ir kelis kartus per dieną užlašinkite ant pūselių. Tirdalas nuslopinia nemalonų skausmą.

*** Jokio pilvo pūtimo**
Imbieras atkuria žarnyno floros pusiausvyrą, nes skatina gerųjų pieno rūgšties bakterijų dauginimąsi. Kai pučia pilvas, išgerkite tris stiklines imbiero arbatos. Į sunkiai virškinamus patiekalus prieš baigdamas juos gaminti įdėkite gabalėlį imbiero.

*** Greitai išbudina rytais**
Sunku rytais išsibudinti? Padės toks žvalinamasis receptas: 1 šaukštą imbiero acto sumaišykite su 1 l šalto vandens (imbierinio acto galima nusipirkti azijietiškuose produktuose arba pasigaminti pačioms, iš obuolių actą pripjaustant imbiero šaknies). Sudrėkinkite jame mažą rankšluostėlį ir patrinkite juo rankas, kojas, pilvą. Kas nori, gali po to nusimaudyti po dušu. Tačiau imbiero acto nebūtina nuplauti. Jis greitai sušildo odą ir suteikia žvalum visam kūnui.

*** Slopina gerkles skausmą**
Kai ima graužti gerklę, gydykite ją imbiero arbata. Bakterijas naikinančios jo medžiagos nuslopinos uždegimą. Be to, imbieras pasižymi skausmą slopinančiomis savybėmis. Išsivirkite imbiero arbatos,

ataušinkite ir skalaukite ją gerklę kelis kartus per dieną.

*** Apsaugo nuo raumenų skausmo po sporto**

Ir čia imbieras gali padėti. Jo kraujo cirkuliaciją skatinančios savybės pagreitina medžiagų apykaitos procesus. Skausmą sukelti raumenyse susikaupusi pieno rūgštis greitai pašalinama. Imbieras nuslopinia skausmus ir atpalaiduoja raumenis. Sumaišykite truputį eterinio imbiero aliejaus su masaziavimo aliejumi ir įtrinkite skaudamas vietas.

*** Dėmesio:** kadangi imbieras turi kraują skystinančių savybių, nepatariama jo vartoti trys keturias dienas prieš operaciją.

Siautėjant gripo ir kitiems virusams, atsilaiykite padės imbiero arbata. Šaldytuve visada parvartu turėti stiklainiuką su jau paruošta imbiero, medaus ir citrinos tyre.

Ją lengva pasidaryti. Imbiero gumbus (jų rasite didesniame prekybos centre) bei citrinos susmulkinti ir sumaišyti su medumi. Šios kvapnios, saldžios ir turtingos vitaminų tyrės dėli jį puodelį vieną ar du šaukštėlius - pagal skonį. Galima šia tyre gardinti juodą, žalią ar vaistažolių arbatas galima sumaišyti vien su virintu šiltu vandeniu.

Imbieras - nepigus malonumas. Todėl verta jį patiems užsiauginti. Šaknį pasodinkite į purią derlingą žemę. Netrukus išlįs pirmi lapai. Jie dideli, panašūs į palmių lapus. Gegužės mėnesį, po visų šalnu, imbierą galima persodinti į lysvę. Šakniastiebiai kasami vėly rudenį, kai nudžiūva lapai. Per žiemą laikoma vėsiai - rūsyje, drėgname smėlyje. Vasarį ar kovą gumbai vėl sodinami į vazonus, kad pradėtų augti, o gegužės vėly į lysvę. Imbierių vegetacija ilga, pasodinti į lysvę tiesiai iš rūsio nespėja užauginti derliaus, todėl keletą mėnesių paauginami namie.

Mūsų sąlygomis imbierą galima visus metus auginti ant palangės.

(Pabaigė)

*** 2010 Melburnas * ŠOKIŲ ŠVENTĖ - THE BIG ONE!**

Senior, Student & Junior groups AUSTRALIA WIDE, from the U.S.A. and LITHUANIA will be participating in this year's šokių šventė!

Visit www.ald2010.org for more information.

Be a part of this spectacular event and register your interest today! We welcome everyone to join in on the celebrations!!

Depending on the numbers & if someone is willing to take over teaching Šokdava - there could be a 5th group made to suit the + 35yo age bracket, who still wish to dance in upbeat dances, and not just slow dances. Please contact Valda Soliman for more information.

Rehearsal DAYS/TIMES:

Sundays: Gintarėliai, Malūnėlis & Šokdava (contact vadovė).

(Both Junior groups are during school terms only - excluding Darzelis days).

Tuesday Nights: Gintaras - From 6:30pm (commencing 1st Tuesday in March).

GINTARĖLIAI (approx. 4-9yrs)

Vadovė: Jieva Brovedani ir Nindra Skeivytė-Zgudka

Email: eva@brookesfamily.com.au

Mob: 0403 175 532

MALŪNĖLIS (approx. 10-15yrs)

Vadovė: Vilija Mockus-Gutknecht

Email: vilija@bigpond.com.au

Mob: 0433 993 541

GINTARAS (approx. 16 +)

Vadovė: Zita Sukytė

Email: chick1979@optusnet.com.au

Mob: 0401 053 202

ŠOKDAVA

Vadovė: Valda Soliman

Email: hvsoliman@hotmail.com

Mob: 0425 774 742

*** 2010 MELBURNAS * ŠOKIŲ ŠVENTĖ THE BIG ONE!**

Senior, Student & Junior groups AUSTRALIA WIDE, from the U.S.A. and LITHUANIA will be participating in this year's šokių šventė!

Visit www.ald2010.org for more information!

Be a part of this spectacular event and register your interest today! We welcome everyone to join in on the celebrations!!

Depending on the numbers & if someone is willing to take over teaching Šokdava - there could be a 5th group made to suit the + 35yo age bracket, who still wish to dance in upbeat dances, and not just slow dances. Please contact Valda Soliman for more information.

Rehearsal DAYS/TIMES:
(Both Junior groups are during school terms only - excluding Darzelis days)
Tuesday Nights: Gintaras - From 6:30pm (commencing 1st Tuesday in March)

GINTARĖLIAI (approx. 4-9yrs)
Vadovė: Jieva Brovedani ir Nindra Skeivytė-Zgudka
Email: eva@brookesfamily.com.au
Mob: 0403 175 532

MALŪNĖLIS (approx. 10-15yrs)
Vadovė: Vilija Mockus-Gutknecht
Email: vilija@bigpond.com.au
Mob: 0433 993 541

GINTARAS (approx. 16 +)
Vadovė: Zita Sukytė
Email: chick1979@optusnet.com.au
Mob: 0401 053 202

ŠOKDAVA
Vadovė: Valda Soliman
Email: hvsoliman@hotmail.com
Mob: 0425 774 742

Meškučių saulė virš Australijos

Justinas Sajauskas, Marijampolė

(Tešiny)

Reikia manyti, ruošiantis toms neeilinėms iškilmėms (jose net smuikininkas grojo) tėviškoje pluoš ir Antano žmona, jau minėta Marija, tačiau jos indėlis į tautinio atgimimo sąjūdį nežinomas. Gal tam sukludė šeimyniniai rūpesčiai - juk augino septynetą.

O plačiausiai Čėsny pavarde išgarsino jauniausias ūkininko iš Čėsny kaimo palikuonis Jonas, gimęs po 1870-ųjų. Netrukus, 1872-aisiais mirė tėvas, ir motina nusprendė abu jaunesnius leisti į kunigus. Stanislovas motinos valiai nespriešino ir baigė Senų kunigų seminariją, o štai Jonas, įveikęs tris gimnazijos klases, sustojo, teisingiau - išbėgo pas Amerikos indėnus.

Norėdamas būsiamajį knygnešį labiau pavožoti, šioje vietoje turėčiau jį pavadinti romantiku - tai bene taikliausias žodis, pasakojant apie keturiolikmečio išsišokimą. Tačiau zinodamas dar ir būsimojus kandidato į romantikus žygius, esu labiau linkęs jį vadinti vėjavaikiu, nenuruama ar net avantiūristu. Kuo daugiau buvo žygių, tuo mažiau juose jautėsi romantikos.

Kelionė pas indėnus baigėsi kaimyninėje Vokietijoje, kurioje, pritrūkęs pinigų, būsiamasis prerijų vilkas buvo sučiuptas ir gražintas pas mamą. Amerikos užkariavimas buvo atidėtas ketveriems metams, o štai su mokslais teko atsiveikinti visiems laikams.

Tiesa, gražintas per sieną ir, matyt, namiškų gerai pagraudentas, Jonas dar mėgino eksternu laikyti egzaminus ir ketvirtąją gimnazijos klasę, bet iš to nieko neišėjo. Teko grįžti prie žagrės. 1888 metais ugeltinę vėjavaiškis antrą kartą išsiuršai į kelionę per Atlantą ir šįkart jį įveikia. Atsidūręs išsvajotojoj Amerikoj, buvęs gimnazistas, per kunigo Ambrozaičio malonę, porą metų dirbo

Mahanoy parapijos lietuvių mokykloje, vėliau dėl nežinomų priežasčių mokytojavimą metė į nemėsi toli gražu ne tu darbu, apie kuriuos švafėjo plėsdamasis iš Lietuvos. 1893 metais grįžo.

Beveik metus buvęs amerikonas nerado užsiėmimo ir leido dienas gimtuosiuose Meškučiuose. Ūkio darbai jo netraukė, o kitokių nebuvo. Pagaliau jį pastebėjo būsiamasis įvairių lietuviškų laikraščių redaktorius Vincas Šlekys iš Mokolų. Susiradęs Joną Čėsna, besikalbėdamas pasulė drauge steigti slaptą knygnešių draugystę.

J.Čėsna mielai sutiko. Sėdęs and gražas žirgo (brolis valdė 82 ha, taigi pasirinkti buvo iš ko), Jonas jodinėjo po aplinkinius kaimus ir kalbino pažįstamus jaunuolius į būsiamąją draugiją.

Pasinaudojęs šiuo Meškučių bedarbio užsidegimu, pakalbėjęs dar keletą bendraminčių, Vincas Šlekys 1894 metais įkūrė „Sietyno“ organizaciją. Šios draugijos įžninkas Vincas Bielskis iš Balsupių vėliau pfirmims, kad tuomet pirminku buvo išrinktas Jonas Čėsna, o pirmininko pavaduotoju - Vincas Šlekys. Norėtusi tikėti juo bene ilgiausiai iš sietyniečių gyvenusių, non V.Šlekys pateikė kitą vadovo pavarde - savo.

Po pusmečio Jonas Čėsna susipažino su tėviškėn pavišėti iš Sibiro parvykusiu buvusiu 1863-ųjų metų sukėlėliu Švirmicku. Idėja! Gal Sibire pavys tai, kas nepavyko Amerikoje? Švirmickas, anava, pralobė. Išsivadęs iš brolio ūkininko savo dalį, Čėsna kartu su Švirmicku išrieda į Irkutską. Ten, kiek pamandavo, veda Švirmickaitę, bet - nelgam. Iškovojęs iš uošvio gautus pinigus arkiams pirkti ir dėl to nejuokais susikirtęs su žmona, Jonas palieka ją kitam ir vėl brankia į geležinkelio stotį.

(Bus daugiau)

PRANEŠIMAS GEELONG'O ir APYLINKĖS LIETUVIAMS

Nepriklausomybės šventės - Vasario 16-osios - minėjimas ruošiamas sekmadienį, vasario 21 dieną, 12.30 po pietų Lietuvių Namuose Pettitt Park, Beauford Ave., Bell Post Hill. **Programoje:** trumpa oficiali dalis ir meninė dalis. Bus pietūs.

ALB Apylinkės valdyba nuširdžiai kviečia visus dalyvauti.

ALB Geelong'o Apylinkės Valdyba.

Pasikalbėjimas su Juozu Gailiumi

1. Koki patys reikšmingiausi įvykiai, patirti vaikystėje, nepamirštami ligi šiol?
Augau ūkininkų šeimoje, du vyresni broliai ir jauniausia sesutė. Tėvas buvo siuvėjas, bet man augant tapo ūkininkas, nes apšvedė pasiturinčio ūkininko dukrą, Rozaliją Rudytę. Kadangi broliai buvo vyresni, tai rudenį ganant galvijus sukurdavome didžiulį laužą, o dėmai aptemdavo net kaimynų gyvenklas, tai tėvas apibardavo, kad neuždegtume kaimynystėje miško.

Pašlynio pradžios mokyklą pradėjau lankyti, būdamas 7 metų. Į mokyklą reikėjo eiti pėsčiomis pora kilometrų. Vieną žiemos rytą ant kelio prinešta daug sniego. Mano naujos "korpės" suslapo, o aš nuėjau į mokyklą norėjau jas išsidžiovinti. Padėjau į maisto pasiūlymo vietą. Per visą dieną "korpės" taip išdžiūvo, kad odinis paviršius susitraukė, kad kišan koją subyrėjo. Likau tik su kojinešėmis į namus eiti per sniegą. Nepamiršdamas prisiminimas iš ketvirtos skyriaus. Per mokyklos metinį pasirodymą turėjau suvaidinti velnią ir pasakyti labai ilgą eilėrašį. Salė pilna kaimo žmonių, o po programos šokiai grojant dūdų orkestrui. Man padeklamavus eilėrašį, "Kas aš būsiu, kai užaugsiu vyro amžiaus, kai sulauksiu". Susilaukiau plojimų, net dūdų orkestro sugrojo man maršą. Mokytoja mane mylėjo, nes aš atlikdavau namų darbus geriau už kitus. Būnant 4-ame skyriuje mokytojas išvyko iš klasės, liepė eiti į namus ir atsivesti tėvą. O buvo taip. Kadangi šalia manęs sėdintis mokinys paleido popierinį lėktuvą, tas atsimušė į mokytojo veidą. Jam pasirodė, kad aš tas išdykėlis. Aš nenuėjau į namus, kadangi nebuvau kaltas, bet nuėjau į medelyną šalia mokyklos ir nuravėjau mokytojo medelius. Per pietų pertrauką mokytojas atėjo pas mane, pamatęs mano gerą darbą pagyrė. Kiti vaikai paaiškino, kad Juozelis šito lėktuvo nemetė, bet paslapties niekas neišdavė ir mokytojas liko patenkintas.

Kadangi egzaminus baigiau penketkais, tik lietuvių gramatika 4+, buvau apdovanotas sunkvežimio ekskursija per Lietuvą.

2. Koks maloniausias užsiėmimas buvo vaikystėje?

Labai mėgau padėti tėvui skindamas rugėgėles, vasarą iš aplinkinių krūmų uogauti girtuokles, avietes, o rudenį grybauti. Žiemai artėjant, kada užšaldavo šlynos upelis, vaikščiodami ant ledo pamatė didesnę juvį su kuolu trinkelėdavome į ledą virš žuvis, kuri apšvaigdavo. Per prakartą skylę lede išsitraukdavome žuvį.

Labai būdavo gaila, kada iškrinta pirmas sniegas, kuris padengia ledo viršų, tuo ir baigdavosi mūsų žvejyba. Priklausiau Jaunųjų Ūkininkų rataliui. Išmokau skiepyti vaismedžius, auginau angorų veslės triušius. Vieną kartą iš agronomo gavome geros rūšies bulvių, kurios turėjo būti pasodintos, kur augino ūkininkas savo poreikiams bulves. Mano bulvės užaugo tokios didelės, kad rudenį žemės ūkio parodoje Raseinių mieste laimėjo pirmą vietą. Vidurinę mokyklą lankiau ir gyvenau Raseiniuose. Labai mylėjau savo triušius, bet nebūnant namuose niekas nenorėjo man jų prižiūrėti. Tuomet tėvas

patarė paleisti daržinėje. Taip ir padariau. Per keletą metų jų tiek prisidaugino, kad vasaros metu pradėjo naikinti mamytės daržą. Vyriausias brolis turėjo medžioklinį šautuvą, jis per pusmetį išnaikino visus triušius.

3. Opus klausimas. Kaip pergyvenote laikotarpį, kaip reikėjo palikti tėvynę?

Kadangi buvau kareivis Vietinės Rinktinėje, nuginkluotas ir paimtas į vokiečių belaisvę, pergyvenome, kad tik nesusaudytų. Užsibaigė gerai. Aprengė vokiečių lakūnų uniformomis ir su prekiniais vagonais - ešelonais iš Kauno stoties pajudėjo link Berlyno. Maistas buvo geras, tik stipri kareivių sargyba, mums aiškino, kad apsaugo nuo komunistų banditų. 1944 metų pavasarį, nuostabiai graži Lietuvos gamta, rūpestis kankina ar namiškiai žino ką nors apie mūsų likimą?

4. Ką pajutote, kaip kojomis palietėt svetimą žemę?

Pirma apsigyvenimo vieta. Bonos miesto didžiulės kareivinės, o čia tokių kaip mes - tūkstančiai lietuvių, nebeliko sargybos. Einame laisvai į miestą, vakarais rikiuotėje. Su lietuviška daina miesto gatvėmis žygiuojame. Vokiečiai plojo rankomis, net kiti ir vyno bonkute atnešė, reiškia nieko nežinojo apie mūsų likimą. Neilgai teko džiaugtis šita aplinka. Buvome išdalinti į daugybę grupelių tarp vokiečių kariuomenės vairiams darbams. Aš patekau į Miunchen/Riem karo aerodromą ir karui einant į pabaigą pasiūstas į frontą prieš amerikonus.

5. Kodėl, būtent pasirinkote Australijos žemyną?

Pasirinkau Australiją, nes ir mano draugai šitą kraštą pasirinko ir galvoju, kad labai gerai padarėme.

6. Kada ir kur susitikote savo žmoną?

Susipažinau su žmona 1947 m. šokių salėje, nes buvo labai puošniai apsirengusi, Vokietijoje - Memingen. Po dviejų metų draugystės mes išplaukėme į Australiją ir apsigėdėme Geelonge 1952.11.16.

7. Kokį rūpestį turėjote su vaikais?

Auginome dukrelę ir sūnų. Čia neturėjome giminaičių, tai norint išėti į kiną arba šokius, vaikų nepalikdavome vienu. Turėjome kaimynus australus vyresnio amžiaus ir bevaikius, tai su malonumu juos prižiūrėdavo.

Abu lankė katalikų privačias mokyklas, mokėsi gerai, lankė lietuvių

SYDNĖJAUS PADANGĖJE

Pranešame, kad lietuviams sekančios pamaldos bus vasario 21 d. Lidcombe Bažnyčioje įprastu laiku 11.30 val ryto, kadangi sutampa su Vasario 16-tąja. Šia progą gieda "Dainos" Choras vadovaujant Birutei Aleknaitei, ir solistai.

1. Pamaldose dalyvaus Ambasadorius Australijai Ekselencija Dainius Kamaitis. Organizacijos kviečiamos dalyvauti su vėliavomis.

2. Į Australiją atvyksta misijonierius kun. Hermanas Šulcas, kuris aplankys Sydnėjų ir praves čia Rekolekcijas.

3. Gautas email, kad kun. H. Šulcas atvyksta į Sydnėjų vasario 18 d. **Prašome ignoruoti ankstesnius pranešimus.**

4. **Negavus bažnyčią, Rekolekcijos prasidės 2 val. p.p vasario 19 d. penktadienį Lietuvių klube Bankstown.** Bus klausomos išpažintys. Po išpažinčių šv. Mišios, pamokslas ir Rekolekcijų užbaigimas.

Praneša Katalikų Kultūros Draugija

Dr. Ričardas Cervinas

Daktaras Ričardas Cervinas atvyko į gydytojų susitikimą ir studijas Sydney. Dar atminties neišblėso jo vaikystės ir jaunystės gyvenimas. Būdamas gimnazistas Ričardas neteko mamos. Sydney jis baigė mokyklą, studijas. Tapo daktaru.

Taip lėmė likimas, kad dr. R. Cervinas išvyko į Lietuvą. Ten jis pagarsėjo savo darbu ir labdara. Internete rasite adresą dr. Richard Cervin, Medical Clinis, Gedimino m. 1a-19 Vilniuje. Atlikęs savo įsipareigojimus Australijoje jis išvyko į Lietuvą. Sydney gyvena jo tėvas Juozas. Atsisveikinimas įvyko su dr. R. Cervinu vasario 14 d. Lietuvių klube.

Mūsų mirusieji Sydnėjuje

Sausio mėn. 4 d. Rusų Slaugos Namuose Čabramatoje mirė **Antanas Pečiulis**. Laidotuvėmis rūpinosi irgi buvęs ministrantas sūnus Jonas Pečiulis. Po apeigų kapinių koplyčioje, palaidotas šalia žmonos iš Punsko lietuvių sekcijoje Rookwoode. Šermenų pietūs suorganizavo sūnus Jonas Lietuvių Klube. Amžino atilsio mirusiam.

Sausio 26 d. Slaugos Namuose mirė **Danutė Daubarienė**. Po apeigų kapinių koplyčioje palaidota lietuvių sekcijos kapuose Rookwoode.

Mirė ilgametė Sydnėjaus choro "Daina" choristė, **Izabelė Daniškevičienė**. Gražioje laidotuvių apiegoje vargonų muzika ir giesmėmis atliko giminaitė Rita Mačiulaitienė iš Melbourne. Taip pat giedojosi Sydnėjaus „Dainos“ choras. **kor.**

Padėka Parapijos Aukotojams vasario 2010

Po \$25. O. Rukšėnienė, V. Koženiauskienė. Po \$50 M. Prašmutienė, O. Binkienė. Po \$60 Z. Prašmutaitė. Po \$75 J. Leknius.

Nuosirdžiai dėkojame už aukas. **Melbourn Parapijos Taryba**

savaigalio mokyklą, sportavo, šoko gatvinių šokių grupėje. 1970 metais išvykome laivu į Europą ir aplankėme okupuotą Lietuvą.

8. Kokioje lietuviškoje veikloje dalyvavote ir dabar dalyvaujate?

Po karo Vokietijoje - stovyklose dalyvavau choruose, krepšinio komandose ir skautų veikloje. Tik atsiradus lietuviškoms organizacijoms beveik visose **priklausiau:** ALBendruomenei, Lietuvių Sąjungai virš 30 m., Savaigalio mokyklos komitetui, skautams ir židiniečiams, choro valdyboms, dainavau chore ir kvartete. Naujakurystės laikotarpiu, nuolatinis Krašto Tarybos atstovas. Esu ir sporto klubo "Vytiš" narys. Dabar būdamas prosenelis stengiuosi neapleisti lietuviškus parengimus ir tvarkau bažnytinis reikalus Geelonge.

9. Kodėl skaitote "Tėviškės Aidas"?

Katalikiška spauda, tai dvasinis penas tikintiems žmonėms, taip kaip sekmadienį dalyvauti šv. Mišiose. Skaitau "Tėviškės Aids" laikraštį daugelį metų, nes yra skirtingas nuo pasaulietiškos spaudos, pamokantis suprasti teisingumo kelią.

10. Kaip leidžiate savo laisvalaikį šiuo metu?

Gyvenimas taip susklostė, kad nežinau kas yra tas laisvalaikis. Prižiūriu sergančią mylimą žmoną, namų ruošą, rūpinu namų aplinką. Visa tai "suvalgo" šia laiką, o šeima padidėjo iki 15-os asmenų prie Kūčių stalo.

11. Kas džiugina Jus dabar?

Iš redakcijos pašto

Gerbiame!, Su malonumu skaitau "Tėviškės Aidas". Nedvejodamas prašėsiu prenumeratą 2010 metams.

Linkiu "Tėviškės Aids" leidėjams ir redakcijos kokektyvai sėkmės ir ištvermės siekiant užsibrėžto tikslo - pastoralinio ir pasaulėžiūrinio gimtojo žodžio skleidimo tėvynainiams po "Pietų Kryžiumi".

Pagarbiai, **Teodoras J. Rotcas**

Dėkoju už "Tėviškės Aidas". Linkiu Jums ir visiems darbuotojams Dievo palaimos, kad jis vestų ir toliau savo ranka.

Jūsų brolis **Richardas Baranauskas**

Jaučiuosi laimingas, kai pasiskaitau lietuviškos spaudos ir su žmonele galime išvažiuoti keletai dienų netolimų atostogų.

12. Ar dažnai lankėtės Lietuvoje?

Paskutinį kartą buvau 1996 metais. Prieš tai keturius kartus.

13. Kokį įspūdį Jums paliko apsilankymas Lietuvoje?

Kalbu apie savo gimines ir draugus. Po kiekvieno apsilankymo pastebėjau didelių pažangą į gerbūvį, o miestai pasipuošę laisve ir pažangumu.

14. Ką palinkėtumėte savo draugams, Lietuvių Bendruomenei?

Labai gaila, kad iš dirbančių draugu mažai beliko mūsų tarpe, o Lietuvių Bendruomenei stengtis tęsti mūsų pradėtą darbą; lietuviybės puoselėjime ir parodyti nuosirdumą naujiems emigrantams iš Lietuvos.

15. Ar norėtumėte sugrįžti gyventi Lietuvoje?

Trumpas atsakymas: šaukštai po pietų! Amžius pastoją kelią, čia vaikai, anūka ir proanūka. Gaila, kad laisvė į Lietuvą neatkeliavo prieš 60-šimt metų. Dėkoju už atsakymus. **M. Augustinienė**

LIETUVOS VARDŲ 1000-MEČIO ISTORIJA

Tęsinys iš "Pažintis su Lietuva Tūkstantmečio knyga 1"

1920 m. gruodžio 31 d. Kaune, Valstybės teatre, įvyko pirmoji operos spektaklio - D. Verdžio operos „Traviata“ - premjera, kurioje pagrindinę Alfredo partiją atliko žymus tenoras K. Petrauskas.

1921 m. vasario 16 d. Kaune iškilmingai atidaryta Karo muziejaus ekspozicija.

Valstybinio praeities paveldo saugojimo pradžia.

1921 m. gegužės 14 d. Tautų Sąjungos posėdyje įvyko pirmasis oficialus lietuvių ir lenkų derybų delegacijų susitikimas, kuriame Lietuvos įgaliotasis atstovas O. Milašius išdėstė istorinius, teisinius, etnografinius ir ekonominius Vilniaus priklausymo Lietuvai argumentus.

1921 m. gegužės 20 d. Tautų Sąjungos atstovas P. Hymansas Lietuvos ir Lenkijos delegacijoms pateikė 15 skirsnių projektą šių šalių teritoriniams ginčams išspręsti. Jį vėliau ryžtingai atmetė E. Galvanausko vadovaujama Lietuvos delegacija.

1922 m. sausio 8 d. Lenkijos seimo nutarimu okupuotame Vilniuje ir jo srityje rinkimai į vadinamąjį Vidurio Lietuvos seimą, siekiant aneksuoti okupuotas etnines lietuvių žemes.

1922 m. vasario 15 d. Steigiamasis Seimas patvirtino Žemės reformos vykdymo įstatymą. Lietuvoje padėtas teisinis pamatas radikaliems agrariniams pertvarkymams.

1922 m. vasario 16 d. Aukštųjų mokslo kursų pagrindu įsteigtas Lietuvos universitetas Kaune - pirmoji aukštoji mokykla nepriklausomoje Lietuvoje.

1922 m. rugpjūčio 1 d. Steigiamasis Seimas priėmė pirmąjį nuolatinę Lietuvos Valstybės Konstituciją, kuria nustatyta moderni

1918 m. vasario 19 d. "Lietuvos Aidas" Nr.22(70) išspausdintas 1918 Vasario 16-osios Nepriklausomybės Aktas. LNM

Lietuvos Respublikos valstybės sandara ir demokratinė piliečių visuomenės struktūra.

1922 m. spalio 1 d. Lietuvoje įvesta nacionalinė valiuta - litas. Ji buvo viena iš stabiliausių valiutų tarpukario Europoje.

1922 m. spalio 10-11 d. remiantis nuolatinė Lietuvos Valstybės Konstitucija, išrinktas I Lietuvos Respublikos Seimas. Tekstas Česlovo Baužos (Būs daugiau)

Aukos "Tėviškės Aidams"

Po \$50 M. Miliauskiene, Z. Mackevičius, Pr. Švambarys, G. Varanuis, P. ir V. Gružauskai, J.Šneideris (Kybartai).

CIVILINĖS BŪKLĖS PASIKEITIMŲ UŽSIENYJE APSKAITYMAS PER LIETUVOS KONSULINES ĮSTAIGAS TAPO PAPERASTESNIS

Lietuvai prisijungus prie 1976 m. Konvencijos dėl išrašų iš civilinės būklės aktų įrašų išdavimo įvairiomis kalbomis, Lietuvos piliečiai, ruošdami dokumentus užsienyje registruotų civilinės būklės aktų apskaitymui Lietuvoje, nebeprivalės rūpintis užsienio valstybės išduoto gimimo, santuokos ar mirties liudijimo legalizavimu ir vertimu į lietuvių kalbą - pakaks pateikti pagal konvencijos patvirtintą formą užsienio valstybės išduotą civilinės būklės akto išrašą.

Tačiau bus pripažįstami tik prie šios konvencijos prisijungusiose šalyse - Austrijoje, Belgijoje, Bosnijoje ir Hercegovinoje, Graikijoje, Italijoje, Ispanijoje, Juodkalnijoje, Kroatijoje,

Lenkijoje, Liuksemburge, Makedonijoje, Moldovoje, Nyderlanduose, Portugalijoje, Prancūzijoje, Serbijoje, Slovėnijoje, Šveicarijoje, Turkijoje ir Vokietijoje - išduoti išrašai.

Kitų šalių išduoti civilinės būklės aktų liudijantys dokumentai, pateikiami Lietuvos ambasados ir konsulatams, vadovaujantis Civilinės metrikacijos laisvyklėmis turi būti legalizuoti ir išversti į lietuvių kalbą.

Lietuvoje pagal konvencijos patvirtintą formą išduoti civilinės būklės aktų įrašų išrašai galios kitose konvencijos dalyvėse.

URM Informacijos ir viešųjų ryšių departamentas

Paliekantys ženklą, kad žmogumi buvę

(Atkelta iš 5 psl)

japoniškų namelių, kuriuos parduosime ar išnuomosime užsienio bei šiemės verslininkams, kurie sodo paunksmeje norės ir tikiu suras labai jiems reikalingą ramybę, bei gyvenimo prasmės suvokimą. Tačiau svarbiausia, jie išmoks pailsėti ir suprast, kad dideli pinigai didelės laimės neatneša. Veikia priešiškai..

Dainuojančių akmenų slėnis Madzuchai bus didžiausias Europoje.

Sodo kūrimui prireiks 25 tūkstančius tonų akmenų, bus persodinta apie 1700 medžių ir 15 tūkstančių krūmų. Čiurlenantys upeliai sujungs tvėnkinius, kuriuose bus galima ir valtelėmis pasiirštyti. Sode bus Japoniško maisto restoranas, akmenų sodas, arbatos nameliai, viešbučiai svečiams. Kurti sode padeda daugelis gerų žmonių prisideda dvi dukros ir viena įdukra. Žmona gydytoja. Ką dar papasakoti?

-Ar lieka laiko gydytojo praktikai? paklausiau . (Bus daugiau)

\$35 J. Valaitienė, \$30 Z. Prancūnienė, po \$20 D. Baltutis (USA), A. Čižeika (WA), V. Pūmputis, I. Vilkišienė, R.Šmitas, L.Kozlovskienė, P.Jakus, D. Lynikienė, M. Kubiliūtė-Walker (Shepparton), po \$10 A. Kateiva (WA), V. Vitkūnas (SA), L. Gaigalas, R. Rakūnas, V. Gabrielaitis, M. Ščenis, p. Gabriėnė, A. Alseika, G. Baltutis, J. Petraitienė, ir V. Baltutis (SA). **Australiniai dėkojame už aukas ir kartus prisintusiams prenumeratams.** Visos aukos padeda laikraščiams gyvuoti. **Primername, kad prenumeratos kaina metams - Australijoje \$30, užsienyje \$41.00.** ALKF valdyba ir "Tėviškės Aidų" darbuotojai

"Dainos Sambūrio" choro 60-čio jubiliejaus vaizdajuostės pristatymas

Vasario 6 d. "Dainos Sambūrio" choristai ir svečiai rinkosi į Lietuvių namus. Buvo pristatyta ir rodoma choristo Sauliaus Bakaičio sūnaus Mark paruošta vaizdajuostė, "Dainos Sambūrio" choro 60-čio jubiliejaus proga. Veringa dovana artimiesiems, draugams. Vaizdajuostėje įamžinta "Dainos Sambūrio" choro istorija nuo 1949 iki 2009 metų. **Norinčius įsigyti vaizdajuostę galima pas D. Lynikienę arba B. Staugaitienę. Kaina tik \$15. D. Lynikienės tel. 03-9848 5663, B. Staugaitienės tel. 03-9842 5220**

Vasario 9 d. Melbourne Pensininkų Sąjunga rinkosi į pirmus šių metų pabendravimui - pietus.

Po pietų Pensininkų Sąjungos pirmininkė D. Baltutienė pranešė, kad sekančiam suėjime bus renkamas nario mokestis \$3. už 2009 m. iki 2010 birželio mėn.

Balandžio mėn. bus ruošijama ekskursija. Narius prašoma siūlyti, kur norėtume vykti. Pirmininkė perspėjo, kad už ekskursiją reikia susimokėti iš anksto, kadangi dažnai būna, kad užsirašiusieji nesusimoka ir nevažiuoja. Todėl yra nuostolinga. Pinigai nebus grąžinami.

Turime visi pagaltvoti, kad pabendravimas būtų įdomesnis siūlykime savo pageidavimus.

Kada vyksta pranešimai, turėtume atidžiai išklausti, nes esant šurmuliui praleidžiama svarbūs klausimai, pasiūlymai.

Po to vienas kito klausiamo: - ką sakė? Gerbkime pranešėją.

Pirmininkė priminė, kad galima įsigyti Geelongo "Aidai" CD. Tai mūsų gerai pažastamų atlikėjų įrašytos lyrinės dainos. Malonu pasiklausti ir praskaidrinti nuotaiką.

CD "Aidai koncertuoja" galima įsigyti pas D. Lynikienę, tel. 03-9848 5663. Kaina tik \$10.

Aidai koncertuoja Vasario 16, Geelonge, 2007

Paminklas Lietuvos Didžiajam kunigaikščiui Vyteniu

ISTORIJA

1923 m. Gegužės 1-ąją į Marijampolę buvo atkeltas 9-asis Lietuvos kunigaikščio Vytenio pėstininkų pulkas. Per visą tą laiką (iki 1940 metų), kol kareivinėse buvo įsikūręs šis pulkas, karinio miestelio teritorija buvo intensyviai tvarkoma, suremontuoti kareivinių ir kiti pastatai. Karinio miestelio pastatų kompleksas buvo rūpestingai prižiūrimas. Teritorijoje iškilio paminklas Didžiajam Lietuvos kunigaikščiui Vyteniu. Šis parkas prieš II Pasaulinį karą buvo viena gražiausių ir lankomiausių vietų visoje Marijampolėje. Parko centrine ašimi buvo gražus vandens telkinys su sala, kurioje stovėjęs žinomo išeivinio dailininko Gabrieliaus Stanulio sukurtas paminklas Lietuvos didžiajam kunigaikščiui Vyteniu.

Po Antrojo pasaulinio karo kariniame miestelyje buvo dislokuoti Šovietų armijos daliniai. Nuo 1947 metų kariniame miestelyje įsikūrė 7-osios oro desantinės divizijos 119-asis parašiotinis desantinės pulkas. Tada buvo nugriauti mediniai pastatai, o likusiose laisvose vietose pastatyta daugybė mūrinių bei surenkamų konstrukcijų įvairios paskirties statinių (administracinių pastatų, garažų, sandėlių). Teritorijos vaizdas smarkiai pakito. Tuo metu buvo rekonstruojami senieji mūriniai pastatai. Šiuo laikotarpiu buvo sunaikintas karinio miestelio teritorijoje stovėjęs paminklas.

PAMINKLO LIETUVOS DIDŽIAJAM KUNIGAİKŠČIUI VYTENIUI ATSTATYMAS

Lietuvos kariuomenės Lietuvos didžiojo kunigaikščio Vytenio bendrosios paramos logistikos batalionas didelį dėmesį skiria tautinių ir karinių tradicijų puoselėjimui bei

istorinio karinio paveldo išsaugojimui ir atkūrimui. Bataliono kareivinėse išlikusios ir restauruotos XIX a. prieškarinės freskos, bei XIX a. pabaigoje statytas arklių maniežo pastatas yra įrašytas į kultūros vertybių registrą. Šiuo metu batalione vyksta Lietuvos didžiojo kunigaikščio Vytenio parko atkūrimo darbai.

2007 m. lapkričio 21 d. Lietuvos kariuomenės Lietuvos didžiojo kunigaikščio Vytenio bendrosios paramos logistikos batalionas ir Visuomeninė organizacija Lietuvos atsargos karininkų sąjungos Marijampolės skyrius pasirašė bendradarbiavimo sutartį, kuria įsteigė fondą, paminklo atstatymui.

Projekto iniciatoriai: Krašto apsaugos savanorių pajėgų Dainavos 1-osios rinktinės 105 kuopa, Lietuvos šaulių sąjungos Marijampolės rinktinė, Tauro apygardos partizanai ir Lietuvos kariuomenės kūrėjų savanorių sąjungos Vinco Kudirkos Marijampolės apskrities skyrius.

Projekto rėmėjai: LR seimo narys Algis Rimas, Marijampolės apskrities viršininkas Albinas Mitrulevičius, Marijampolės savivaldybės meras Rolandas Jonikaitis.

Vytenio paminklo projekto autoriumi yra skulptorius Julius Narušis. Paminklo Lietuvos didžiajam kunigaikščiui Vyteniu kaina - 60 000 Lt. **Kviečiame visus geranoriškai prisidėti: Atsiskaitomoji sąskaita LT 637044060003993715, AB SEB Vilniaus bankas, banko kodas 70440. Visi prisidėję daugiau kaip 1000 litų, bus įamžinti memorialinėje lentoje, šalia paminklo.**